Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 46 14 NOV. 1959

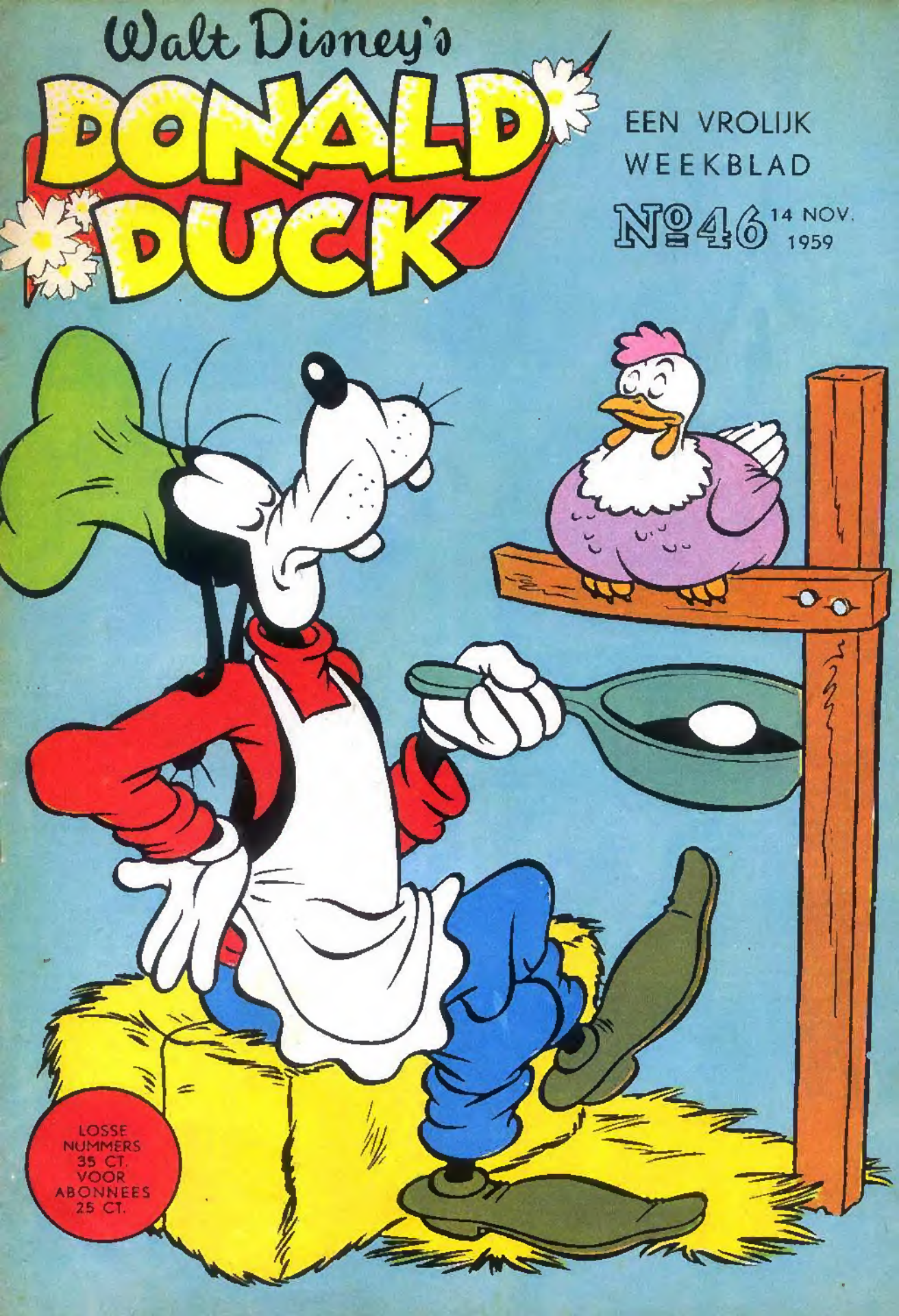

LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

De meeste brieven die ik van jullie krijg zijn vrolijk. Gelukkig maar. Toch gebeurt het ook wel dat ik droevige briefjes ontvang. Zo was er deze week een bij, die mij werkelijk trof en toen ik hem had gelezen, dacht ik dat ik jullie iets over die brief moest vertellen. „Beste Oom Donald," schreef een meisje mij, „ik voel me zo eenzaam. Mijn vader is een paar jaar geleden gestorven en mijn moeder zie ik bijna nooit. Overdag is zij werkster bij een mevrouw en 's avonds maakt zij kantoren schoon. Zusjes of broertjes heb ik niet en zo zit ik bijna altijd alleen. Ik zou zo graag willen dat iemand zich eens met mij bemoeide, maar ik heb niemand."
Dat schreef me dit meisje en jullie begrijpen wel, dat ik mijn best zal doen haar te helpen.
Maar ik vertel jullie dit om een andere reden. Ik weet namelijk, dat jullie óók wel van die kinderen kennen, die zich eenzaam en alleen voelen. Nu hoeft het niet zo te zijn, dat die kinderen hun ouders niet zien of geen broertjes of zusjes hebben; er zijn een heleboel jongens en meisjes die behoefte hebben aan jullie vriendschap. Maar om de een of andere reden bemoeien weinig kinderen zich met hen. Misschien zijn ze wat stug, wat verlegen, wat somber. Zulke kinderen laat je gemakkelijk links liggen, nietwaar?
Zie je, dat is verkeerd. Ook deze kinderen hebben behoefte aan vriendschap, aan gezelligheid. Geef hun die, zoveel je kunt. Wees eens aardig voor hen. Laat hun merken, dat je ze wilt helpen. Ze hebben, net zo goed als jij, recht op vrolijkheid en spel.
Laten we afspreken dat jullie hier voortaan beter om zullen denken. Ik weet zeker, dat je jezelf er over voldaan zult voelen.

DDM OONALO

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde f 28,—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m. twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 46

De drie rijtjes tekeningen, die je hier ziet, beelden ieder een nederlandse plaatsnaam uit. Welke namen zijn dat? Als je de rebus goed hebt opgelost, zul je zien dat de beginletters van de drie plaatsnamen van boven naar beneden gelezen de naam van een lichaamsdeel vormen. Schrijf de naam van dit lichaamsdeel (een woord van drie letters dus) op een briefkaart en stuur die vóór 19 november aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam, als je in Nederland woont, en aan Donald

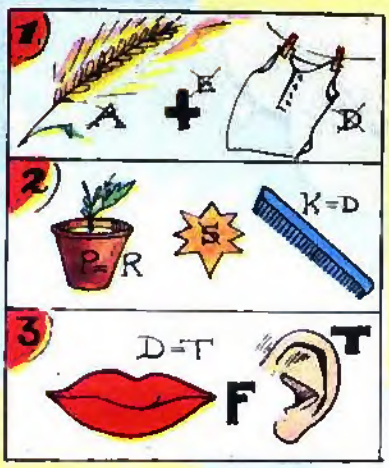

Duck, Postbus 2, Antwarpen 19, als je in België woont.
Vergeet niet je naam en adres duidelijk op de kaart te vermelden en zet bovendien nog in de linkerbovenhoek „oplossing 46". Veel succes, allemaal!

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -prijswinnaressen van de prijsvraag in no. 39. Eerste prijs: Yvonne Tinner, **Spijkenisse**. Tweede prijs: L. v. d. Hoek, **Loosduinen**. 3e t/m 12e prijs: Dinie Ros, **Nijverdal**; E. Duda, **Roermond**; B. Luttikhuizen, **Kootwijkerbroek**; Martha de Jonge, **Zaandam**; Bram Kra ak, **Geervliet**; Karin Vis, **Voorburg**; P. Sander, **Zuidwolde (Gr.)**; Dini Visser, **Wapenveld**; H. Tholen, **Ter Apel**; I. v. Es, **Haartemmermeer**. 13e t/m 22e prijs: Marie Rippen, **Rotterdam**; G. v. d. Linden, **Montfoort**; Hotze de Roos, **Dideboorn**; W. Zijm, **Oudeschttd, Texel**; Bittremieux, **Koningsvlo-Vilvoorde**; Bob v. d. Meer, **Amsterdam**; Marijke Offers, **Den Haag**; Mientje Vens, **Herveld**; Henkie v. Nuland, **Haeseh**; A. Wouters, **Hilvarenbeek**.

De oplossing van prijsvraag no. 44 luidt: **PEER**.

Zijn er nog jongens en meisjes die mij van alles te vertellen hebben? Dan moeten ze schrijven naar „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Voor mijn vrienden en vriendinnen in België luidt mijn adres: „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Linksboven in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Dom Donalds Brievenbus en op de achterzijde duidelijk je naam en adres.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

ANTDINETTE OVERBEEK, ONTARID, CANADA. Je zegt aan het slot van je brief dat je niet zo'n beste schrijfster bent, maar ik vind je brief heel gezellig en onderhoudend. Het is jammer, dat jullie nu geen tuin hebben, maar bevalt het nieuwe huis wel goed?

UBBD WIERSEMA, DEN HAAG. Eindelijk wordt je geduld beloond, hè, Ubbo? M'n complimenten voor het keurig getikte brtefje! Er stonden nog wel wat foutjes in, maar als je goed oefent, gaat het steeds beter.

LIZA DE BDNT, BERGEN DP ZOOM. Natuurlijk ben je van harte welkom in de grote vriendenkring van de Brievenbus. Ik hoop spoedig eens wat meer van je te horen over thuis, je school en je vriendinnetjes. Dag!

JAN KUIPERS, SAUWERD. Ik heb de Boze Wolf gevraagd of hij berenvlees lust, maar hij zij dat hij het nog nooit had geproefd. Logisch, eigenlijk, vind je niet? Want zo'n grote beer durft hij niet te vangen!

VERA VANSERSYPEN, ANTWERPEN. Ik vond die foto van jou met je kleine broertje erg aardig. Nu weet ik tenminste hoe je er uit ziet. Marcelleke lijkt mij een echte rakker. Is hij dat ook? Ik zal de foto gauw terugsturen, anders raak ik hem misschien kwijt.

ERIKA DE WILDE, DEURNE. Dag, Ertka, nu sta je dus echt in „Donald Duck". Doe maar veel groeten aan al de meisjes uit de klas en zeg hun maar, dat oom Donald het reuze fijn vindt, dat ze zo van zijn avonturen genieten.

GREETJE HUKOM, MANOKWARI, (Nieuw-Guinea). Het is al een tijdje geleden dat je me schreef, Greetje, maar ben je nog overgegaan? En hoe is het schoolfeest afgelopen. Iedere dag zwemmen de kinderen hier niet, maar op warme zomerse dagen wel, hoor!

WALT DISNEYS

DONALD DUCK

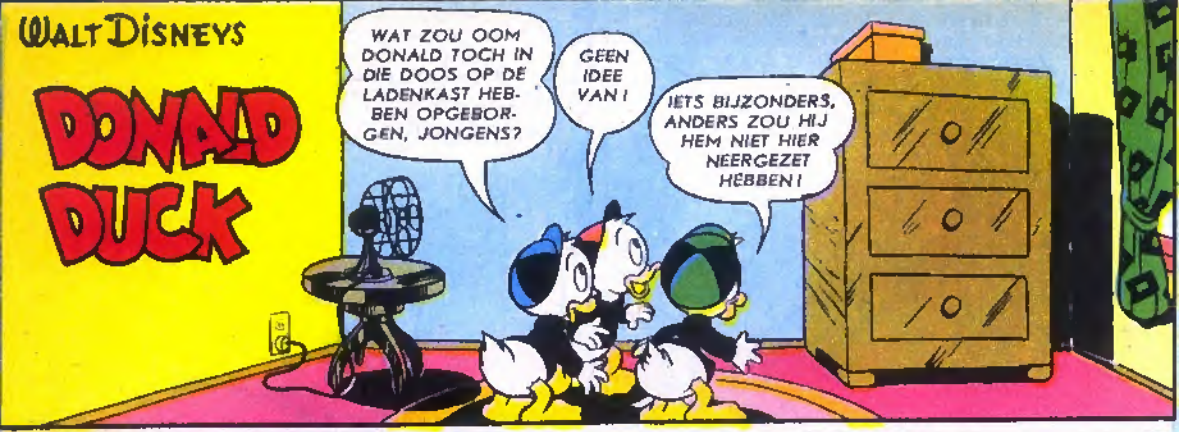

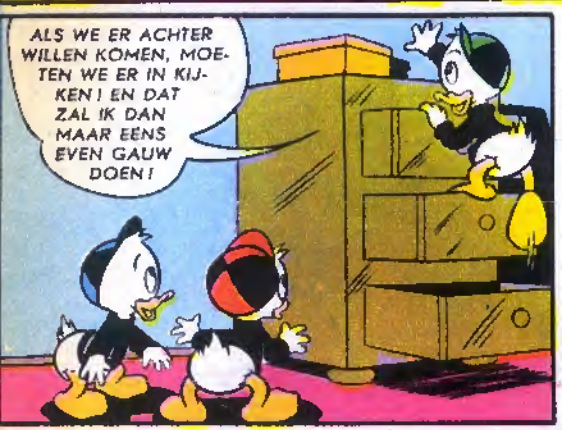

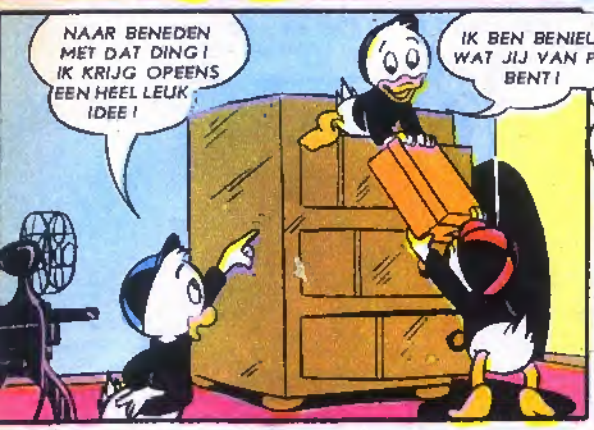

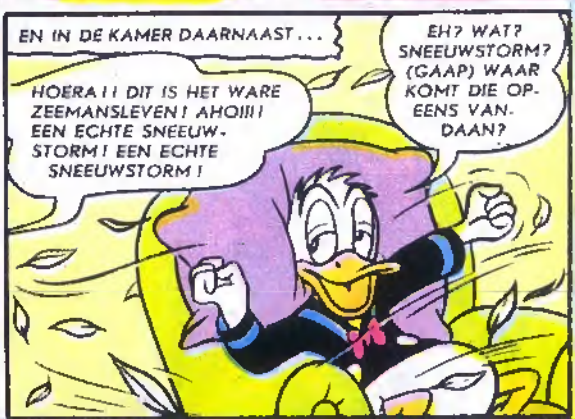

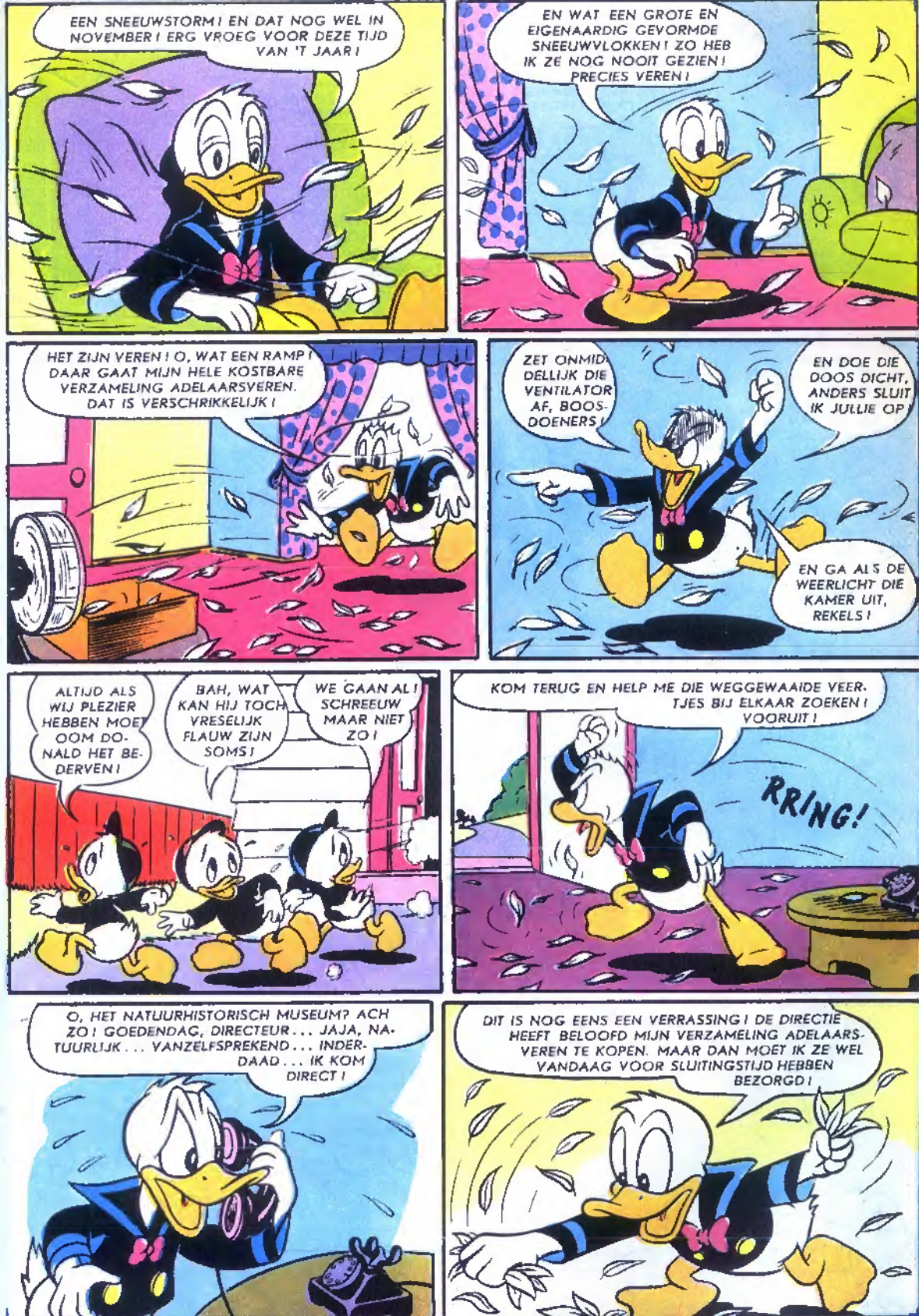
EEN SNEEUWSTORM! EN DAT NOG WEL IN NOVEMBER! ERG VROEG VOOR DEZE TIJD VAN 'T JAAR!
EN WAT EEN GROTE EN EIGENAARDIG GEVORMDE SNEEUWVLOKKEN! ZO HEB IK ZE NOG NOOIT GEZIEN! PRECIES VEREN!
HET ZIJN VEREN! O, WAT EEN RAMP! DAAR GAAT MIJN HELE KOSTBARE VERZAMELING ADELAARSVEREN. DAT IS VERSCHRIKKELIJK!
ZET ONMIDDELLIJK DIE VENTILATOR AF, BOOSDOENERS!
EN DOE DIE DOOS DICHT, ANDERS SLUIT IK JULLIE OP!
EN GA ALS DE WEERLICHT DIE KAMER UIT, REKELS!
ALTIJD ALS WIJ PLEZIER HEBBEN MOET OOM DONALD HET BEDERVEN!
BAH, WAT KAN HIJ TOCH VRESELIJK FLAUW ZIJN SOMS!
WE GAAN AL! SCHREEUW MAAR NIET ZO!
KOM TERUG EN HELP ME DIE WEGGEWAAIDE VEERTJES BIJ ELKAAR ZOEKEN! VOORUIT!
RRING!
O, HET NATUURHISTORISCH MUSEUM? ACH ZO! GOEDENDAG, DIRECTEUR... JAJA, NATUURLIJK... VANZELFSPREKEND... INDERDAAD... IK KOM DIRECT!
DIT IS NOG EENS EEN VERRASSING! DE DIRECTIE HEEFT BELOOFD MIJN VERZAMELING ADELAARSVEREN TE KOPEN. MAAR DAN MOET IK ZE WEL VANDAAG VOOR SLUITINGSTIJD HEBBEN BEZORGD!

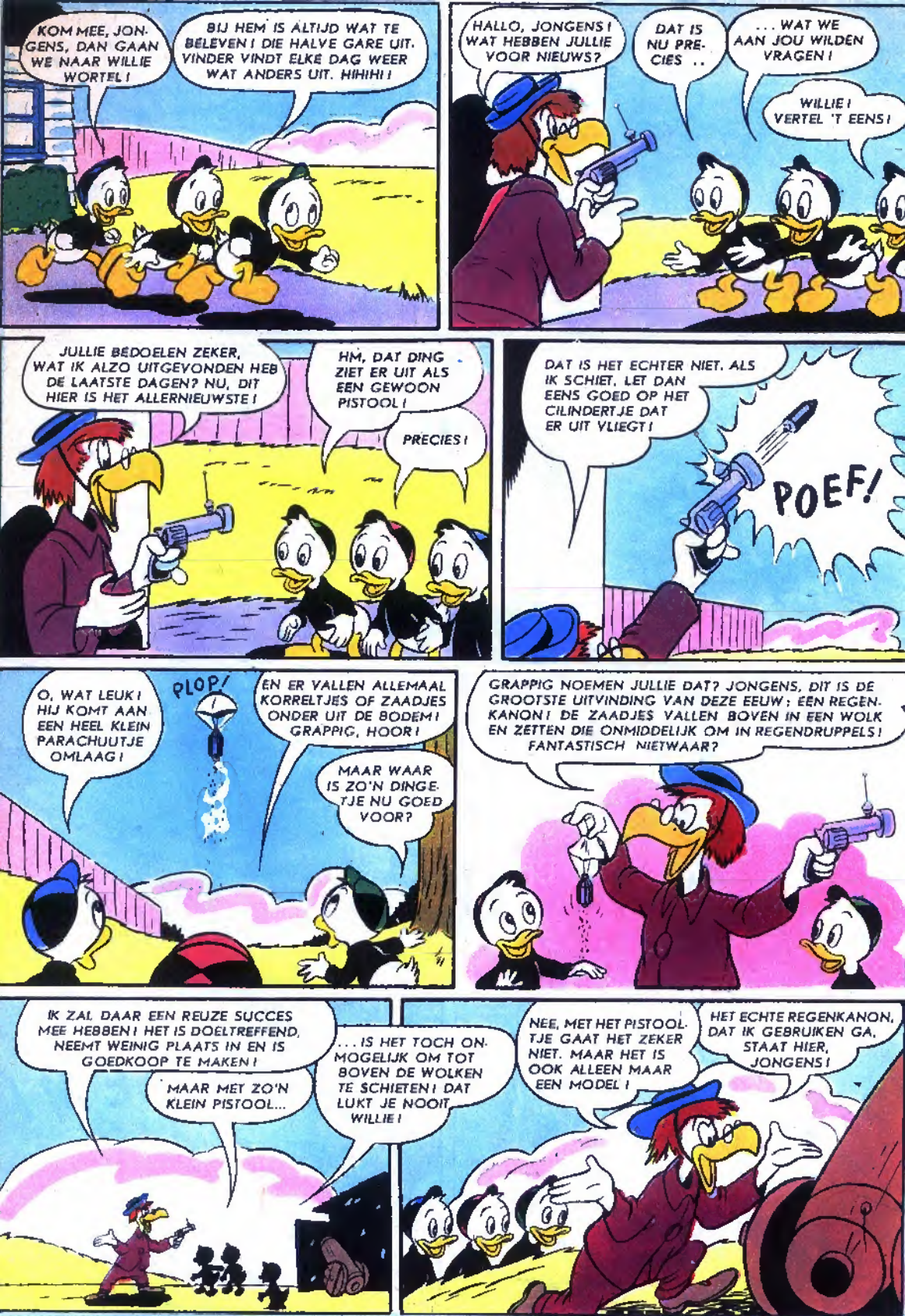
KOM MEE, JONGENS, DAN GAAN WE NAAR WILLIE WORTEL!
BIJ HEM IS ALTIJD WAT TE BELEVEN! DIE HALVE GARE UIT. VINDER VINDT ELKE DAG WEER WAT ANDERS UIT. HIHIHI!
HALLO, JONGENS! WAT HEBBEN JULLIE VOOR NIEUWS?
DAT IS NU PRECIES ..
... WAT WE AAN JOU WILDEN VRAGEN!
WILLIE! VERTEL 'T EENS!
JULLIE BEDOELEN ZEKER, WAT IK ALZO UITGEVONDEN HEB DE LAATSTE DAGEN? NU, DIT HIER IS HET ALLERNIEUWSTE!
HM, DAT DING ZIET ER UIT ALS EEN GEWOON PISTOOL!
PRECIES!
DAT IS HET ECHTER NIET. ALS IK SCHIET, LET DAN EENS GOED OP HET CILINDERTJE DAT ER UIT VLIEGT!
POEF!
O, WAT LEUK! HIJ KOMT AAN EEN HEEL KLEIN PARACHUUTJE OMLAAG!
PLOP!
EN ER VALLEN ALLEMAAL KORRELTJES OF ZAADJES ONDER UIT DE BODEM! GRAPPIG, HOOR!
MAAR WAAR IS ZO'N DINGETJE NU GOED VOOR?
GRAPPIG NOEMEN JULLIE DAT? JONGENS, DIT IS DE GROOTSTE UITVINDING VAN DEZE EEUW; EEN REGENKANON! DE ZAADJES VALLEN BOVEN IN EEN WOLK EN ZETTEN DIE ONMIDDELIJK OM IN REGENDRUPPELS! FANTASTISCH NIETWAAR?
IK ZAL DAAR EEN REUZE SUCCES MEE HEBBEN! HET IS DOELTREFFEND, NEEMT WEINIG PLAATS IN EN IS GOEDKOOP TE MAKEN!
MAAR MET ZO'N KLEIN PISTOOL...
... IS HET TOCH ONMOGELIJK OM TOT BOVEN DE WOLKEN TE SCHIETEN! DAT LUKT JE NOOIT, WILLIE!
NEE, MET HET PISTOOLTJE GAAT HET ZEKER NIET. MAAR HET IS OOK ALLEEN MAAR EEN MODEL!
HET ECHTE REGENKANON, DAT IK GEBRUIKEN GA, STAAT HIER, JONGENS!

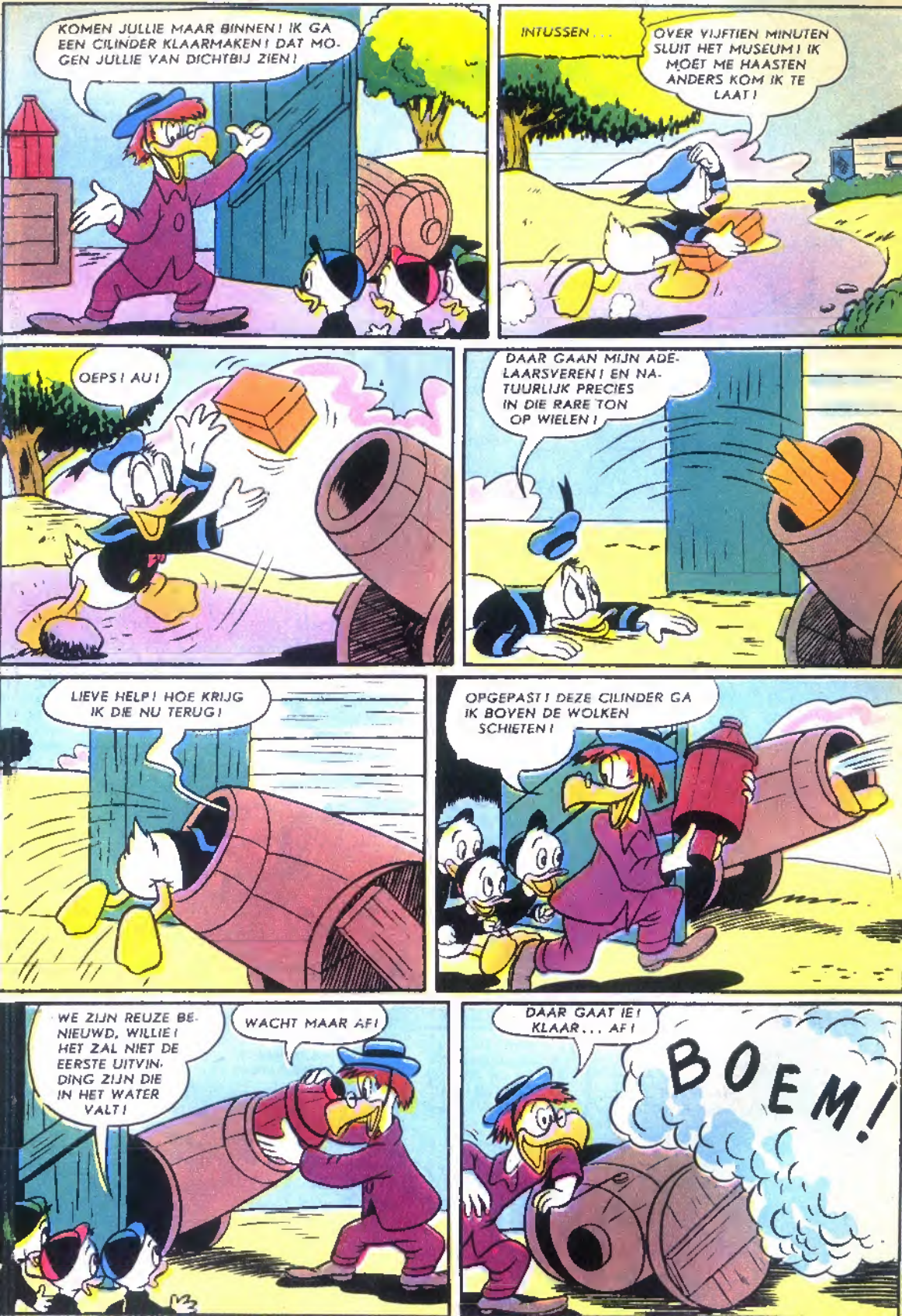
KOMEN JULLIE MAAR BINNEN! IK GA EEN CILINDER KLAARMAKEN! DAT MOGEN JULLIE VAN DICHTBIJ ZIEN!
INTUSSEN . . .
OVER VIJFTIEN MINUTEN SLUIT HET MUSEUM! IK MOET ME HAASTEN ANDERS KOM IK TE LAAT!
OEPS! AU!
DAAR GAAN MIJN ADELAARSVEREN! EN NATUURLIJK PRECIES IN DIE RARE TON OP WIELEN!
LIEVE HELP! HOE KRIJG IK DIE NU TERUG!
OPGEPAST! DEZE CILINDER GA IK BOVEN DE WOLKEN SCHIETEN!
WE ZIJN REUZE BENIEUWD, WILLIE! HET ZAL NIET DE EERSTE UITVINDING ZIJN DIE IN HET WATER VALT!
WACHT MAAR AF!
DAAR GAAT IE! KLAAR . . . AF!
BOEM!

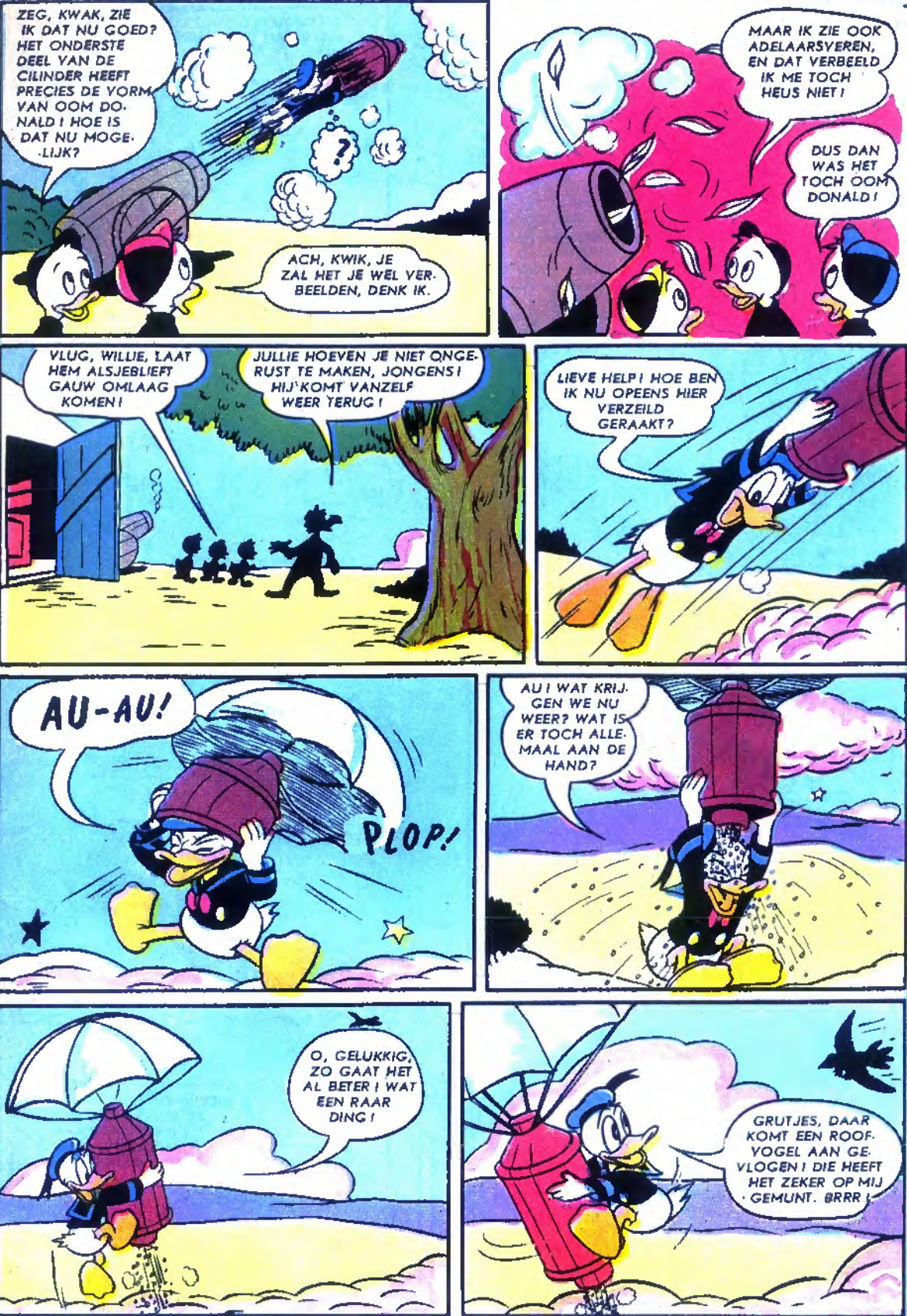
ZEG, KWAK, ZIE IK DAT NU GOED? HET ONDERSTE DEEL VAN DE CILINDER HEEFT PRECIES DE VORM VAN OOM DONALD! HOE IS DAT NU MOGELIJK?
?
ACH, KWIK, JE ZAL HET JE WEL VERBEELDEN, DENK IK.
MAAR IK ZIE OOK ADELAARSVEREN, EN DAT VERBEELD IK ME TOCH HEUS NIET!
DUS DAN WAS HET TOCH OOM DONALD!
VLUG, WILLIE, LAAT HEM ALSJEBLIEFT GAUW OMLAAG KOMEN!
JULLIE HOEVEN JE NIET ONGERUST TE MAKEN, JONGENS! HIJ KOMT VANZELF WEER TERUG!
LIEVE HELP! HOE BEN IK NU OPEENS HIER VERZEILD GERAAKT?
AU-AU!
PLOP!
AU! WAT KRIJGEN WE NU WEER? WAT IS ER TOCH ALLEMAAL AAN DE HAND?
O, GELUKKIG, ZO GAAT HET AL BETER! WAT EEN RAAR DING!
GRUTJES, DAAR KOMT EEN ROOFVOGEL AAN GEVLOGEN! DIE HEEFT HET ZEKER OP MIJ GEMUNT. BRRR!

WAT? EEN LEVENSGROTE ADELAAR!
EN NOG WEL EEN HEEL ZELDZAME! DE ROODSTAARTADELAAR! DAT IS NOG EENS EEN ONTMOETING!
WAT ZOU IK GRAAG EEN PAAR VAN DIE STAART-VEREN TE PAKKEN KRIJGEN. DIT IS DE KANS VAN M'N LEVEN!
NEE, DOE ME NIETS! HET WAS MAAR EEN GRAPJE!
KSSST! KSSSST! GA JE WEG! VLUG!
OEIOE!! DAT SCHEELDE NIET VEEL!
BONK!
ALS HIJ VAN DIE SCHOK BIJKOMT BEN IK AL ZO VER WEG DAT HIJ ME NIET TERUGVINDT!
HIER IN DIE DIKKE WOLK ZIT IK ZO VEILIG ALS WAT! DAAR KAN HIJ LANG NAAR MIJ ZOEKEN, DIE RAKKER!

ZO, BEN IK EVEN MOOI AAN ZIJN SCHERPE KLAUWEN ONTSNAPT! HIHIHI!
IK WEET 'T NIET, MAAR IK HEB ZO HET IDEE DAT ER IETS EEN BEETJE MIS IS!
ROM-BOM! RRROM! BOMBOM!
KREKS!
HA, DE BLIKSEM HEEFT HEM IN Z'N STAART GETROFFEN! DAT IS MIJN REDDING!
KRAKS!
EN DAAR FLADDEREN ZIJN MOOIE VEREN! DIE MOET IK ZIEN TE PAKKEN!
KRRR-AU-AU-AU!
DAAR HEB IK ZE! HOERA!
MIJN UITVINDING IS EEN MISLUKKING!
EEN ONWEERSBUI IS HET ENIGE RESULTAAT, WILLIE!
EN ER IS GEEN DRUPPEL REGEN GEVALLEN!
ALLEEN MAAR OOM DONALD!
HET REGENKANON IS WAARDELOOS! IK HEB ER NIETS AAN! MISSCHIEN WIL EEN MUSEUM HET VAN MIJ OVERNEMEN!
MUSEUM! DAT IS WAAR OOK! OVER DRIE MINUTEN SLUIT HET! IK KOM DAAR NOOIT MEER OP TIJD MET M'N VEREN!

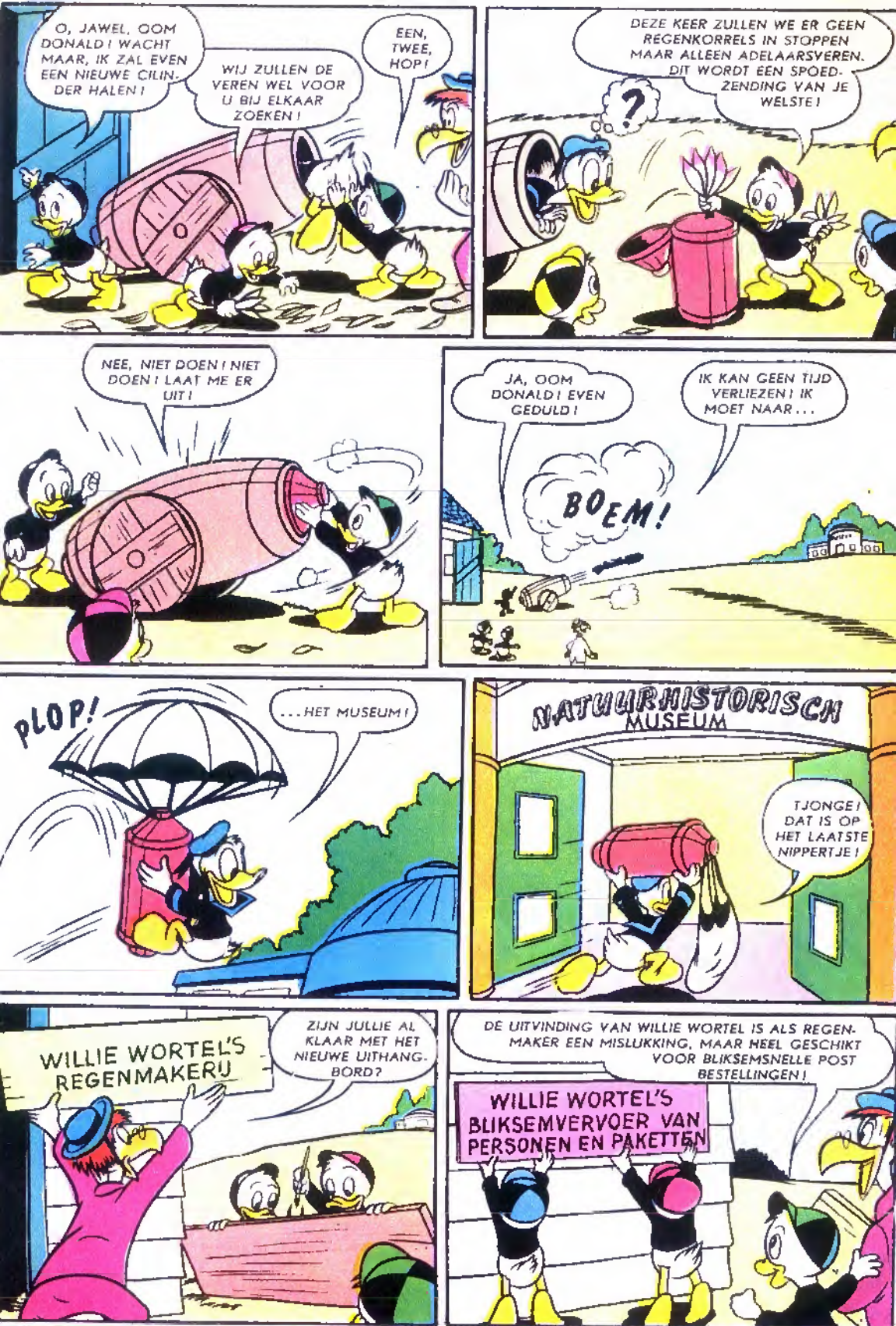
O, JAWEL, OOM DONALD! WACHT MAAR, IK ZAL EVEN EEN NIEUWE CILINDER HALEN!
WIJ ZULLEN DE VEREN WEL VOOR U BIJ ELKAAR ZOEKEN!
EEN, TWEE, HOP!
DEZE KEER ZULLEN WE ER GEEN REGENKORRELS IN STOPPEN MAAR ALLEEN ADELAARSVEREN. DIT WORDT EEN SPOEDZENDING VAN JE WELSTE!
?
NEE, NIET DOEN! NIET DOEN! LAAT ME ER UIT!
JA, OOM DONALD! EVEN GEDULD!
IK KAN GEEN TIJD VERLIEZEN! IK MOET NAAR...
BOEM!
PLOP!
...HET MUSEUM!
NATUURHISTORISCH MUSEUM
TJONGE! DAT IS OP HET LAATSTE NIPPERTJE!
WILLIE WORTEL'S REGENMAKERIJ
ZIJN JULLIE AL KLAAR MET HET NIEUWE UITHANGBORD?
DE UITVINDING VAN WILLIE WORTEL IS ALS REGENMAKER EEN MISLUKKING, MAAR HEEL GESCHIKT VOOR BLIKSEMSNELLE POST BESTELLINGEN!
WILLIE WORTEL'S BLIKSEMVERVOER VAN PERSONEN EN PAKETTEN

WALT DISNEY

De kleine BOZE WOLF

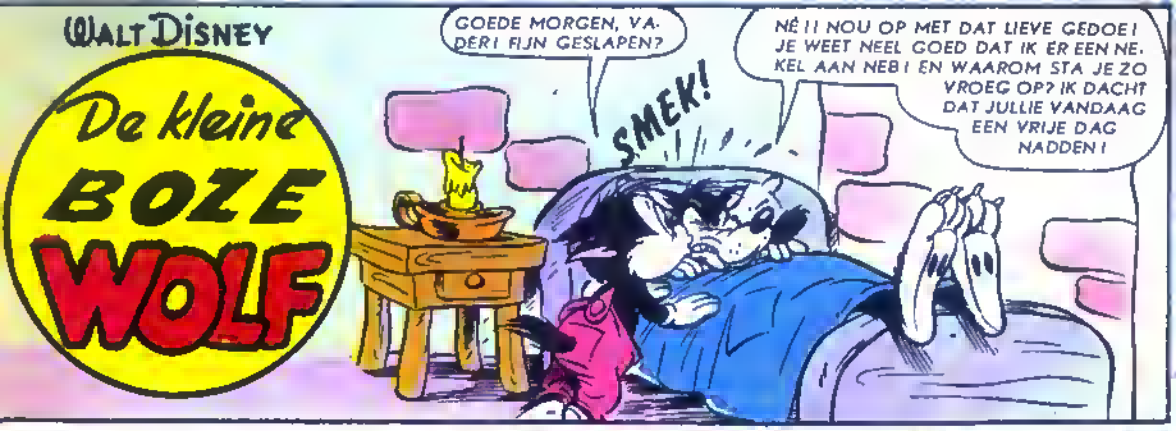

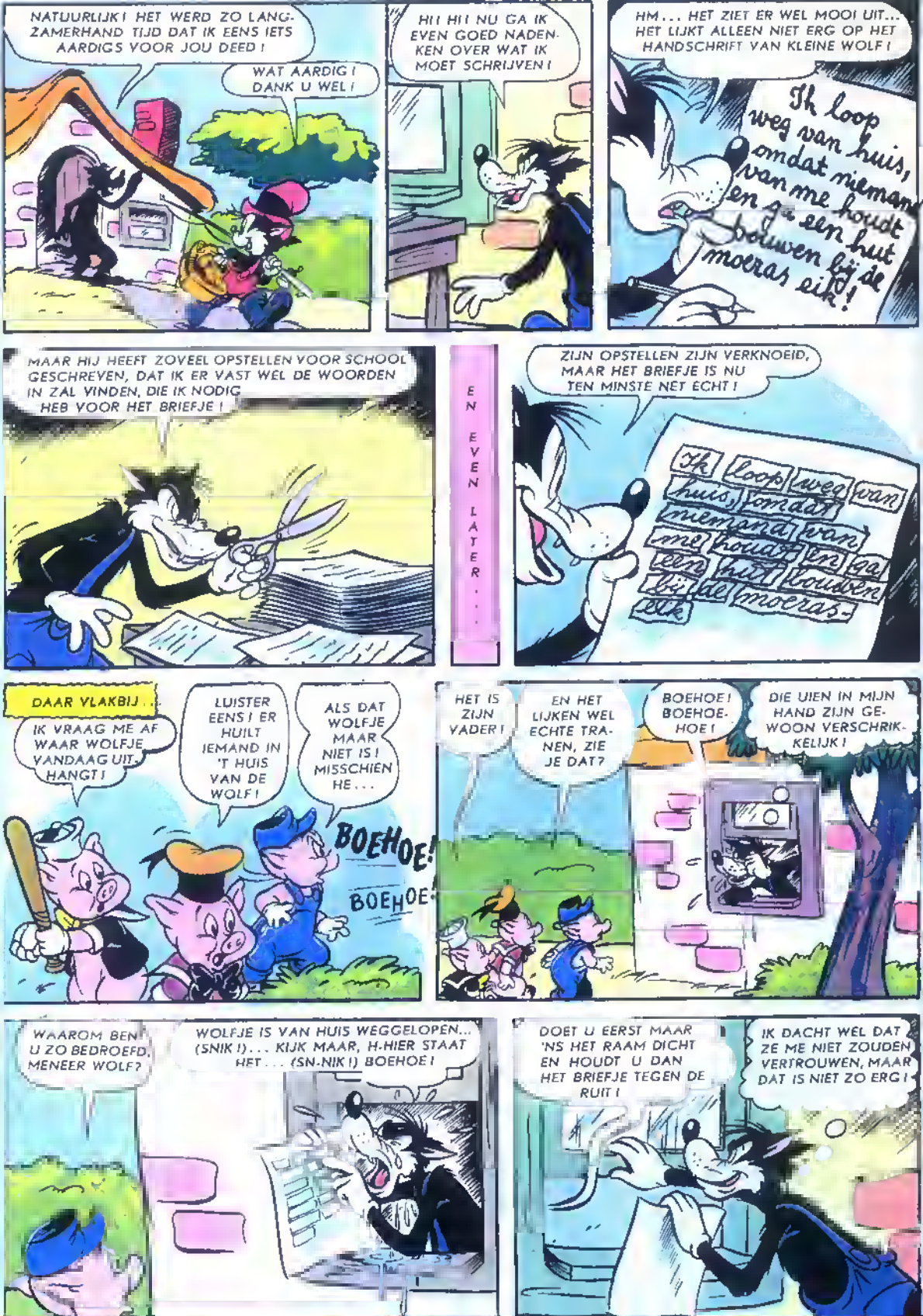
NATUURLIJK! HET WERD ZO LANGZAMERHAND TIJD DAT IK EENS IETS AARDIGS VOOR JOU DEED!
WAT AARDIG! DANK U WEL!
HI! HI! NU GA IK EVEN GOED NADENKEN OVER WAT IK MOET SCHRIJVEN!
HM... HET ZIET ER WEL MOOI UIT... HET LIJKT ALLEEN NIET ERG OP HET HANDSCHRIFT VAN KLEINE WOLF!
Ik loop weg van huis, omdat niemand van me houdt en ga een hut bouwen bij de moeras eik!
MAAR HIJ HEEFT ZOVEEL OPSTELLEN VOOR SCHOOL GESCHREVEN, DAT IK ER VAST WEL DE WOORDEN IN ZAL VINDEN, DIE IK NODIG HEB VOOR HET BRIEFJE!
EN EVEN LATER...
ZIJN OPSTELLEN ZIJN VERKNOEID, MAAR HET BRIEFJE IS NU TEN MINSTE NET ECHT!
Ik loop weg van huis, omdat niemand van me houdt en ga een hut bouwen bij de moeras-eik
DAAR VLAKBIJ...
IK VRAAG ME AF WAAR WOLFJE VANDAAG UIT HANGT!
LUISTER EENS! ER HUILT IEMAND IN 'T HUIS VAN DE WOLF!
ALS DAT WOLFJE MAAR NIET IS! MISSCHIEN HE...
BOEHOE!
BOEHOE
HET IS ZIJN VADER!
EN HET LIJKEN WEL ECHTE TRANEN, ZIE JE DAT?
BOEHOE! BOEHOE-HOE!
DIE UIEN IN MIJN HAND ZIJN GEWOON VERSCHRIKKELIJK!
WAAROM BENT U ZO BEDROEFD, MENEER WOLF?
WOLFJE IS VAN HUIS WEGGELOPEN... (SNIK!)... KIJK MAAR, H-HIER STAAT HET... (SN-NIK!) BOEHOE!
DOET U EERST MAAR 'NS HET RAAM DICHT EN HOUDT U DAN HET BRIEFJE TEGEN DE RUIT!
IK DACHT WEL DAT ZE ME NIET ZOUDEN VERTROUWEN, MAAR DAT IS NIET ZO ERG!

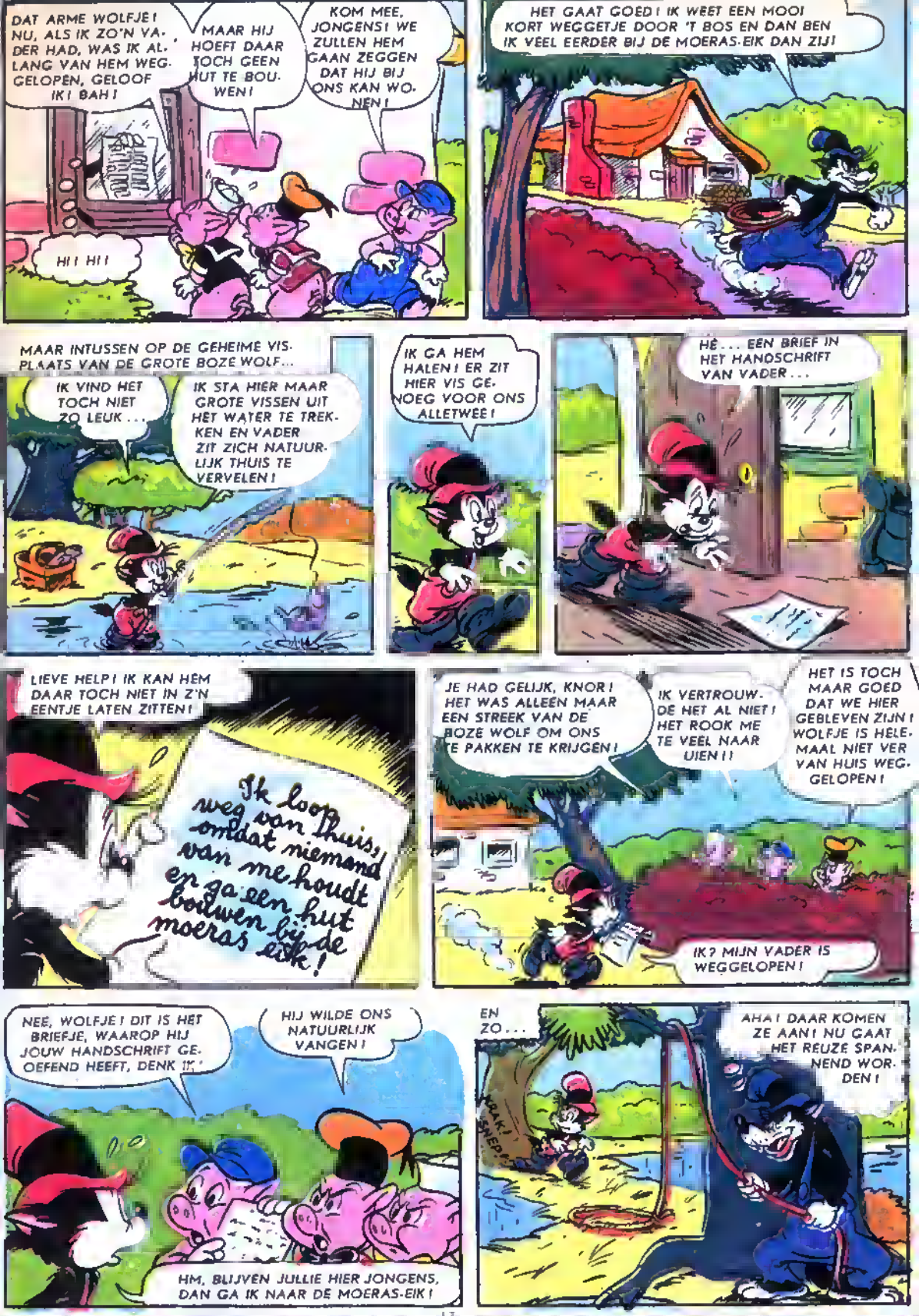
DAT ARME WOLFJE! NU, ALS IK ZO'N VADER HAD, WAS IK ALLANG VAN HEM WEGGELOPEN, GELOOF IK! BAH!
MAAR HIJ HOEFT DAAR TOCH GEEN HUT TE BOUWEN!
KOM MEE, JONGENS! WE ZULLEN HEM GAAN ZEGGEN DAT HIJ BIJ ONS KAN WONEN!
HI! HI!
HET GAAT GOED! IK WEET EEN MOOI KORT WEGGETJE DOOR 'T BOS EN DAN BEN IK VEEL EERDER BIJ DE MOERAS-EIK DAN ZIJ!
MAAR INTUSSEN OP DE GEHEIME VISPLAATS VAN DE GROTE BOZE WOLF...
IK VIND HET TOCH NIET ZO LEUK...
IK STA HIER MAAR GROTE VISSEN UIT HET WATER TE TREKKEN EN VADER ZIT ZICH NATUURLIJK THUIS TE VERVELEN!
IK GA HEM HALEN! ER ZIT HIER VIS GENOEG VOOR ONS ALLETWEE!
HÈ... EEN BRIEF IN HET HANDSCHRIFT VAN VADER...
LIEVE HELP! IK KAN HEM DAAR TOCH NIET IN Z'N EENTJE LATEN ZITTEN!
Ik loop weg van huis, omdat niemand van me houdt en ga een hut bouwen bij de moeras eik!
JE HAD GELIJK, KNOR! HET WAS ALLEEN MAAR EEN STREEK VAN DE BOZE WOLF OM ONS TE PAKKEN TE KRIJGEN!
IK VERTROUWDE HET AL NIET! HET ROOK ME TE VEEL NAAR UIEN!!
HET IS TOCH MAAR GOED DAT WE HIER GEBLEVEN ZIJN! WOLFJE IS HELEMAAL NIET VER VAN HUIS WEGGELOPEN!
IK? MIJN VADER IS WEGGELOPEN!
NEE, WOLFJE! DIT IS HET BRIEFJE, WAAROP HIJ JOUW HANDSCHRIFT GEOEFEND HEEFT, DENK IK.
HIJ WILDE ONS NATUURLIJK VANGEN!
HM, BLIJVEN JULLIE HIER JONGENS, DAN GA IK NAAR DE MOERAS-EIK!
EN ZO...
KRAK! SNED!
AHA! DAAR KOMEN ZE AAN! NU GAAT HET REUZE SPANNEND WORDEN!

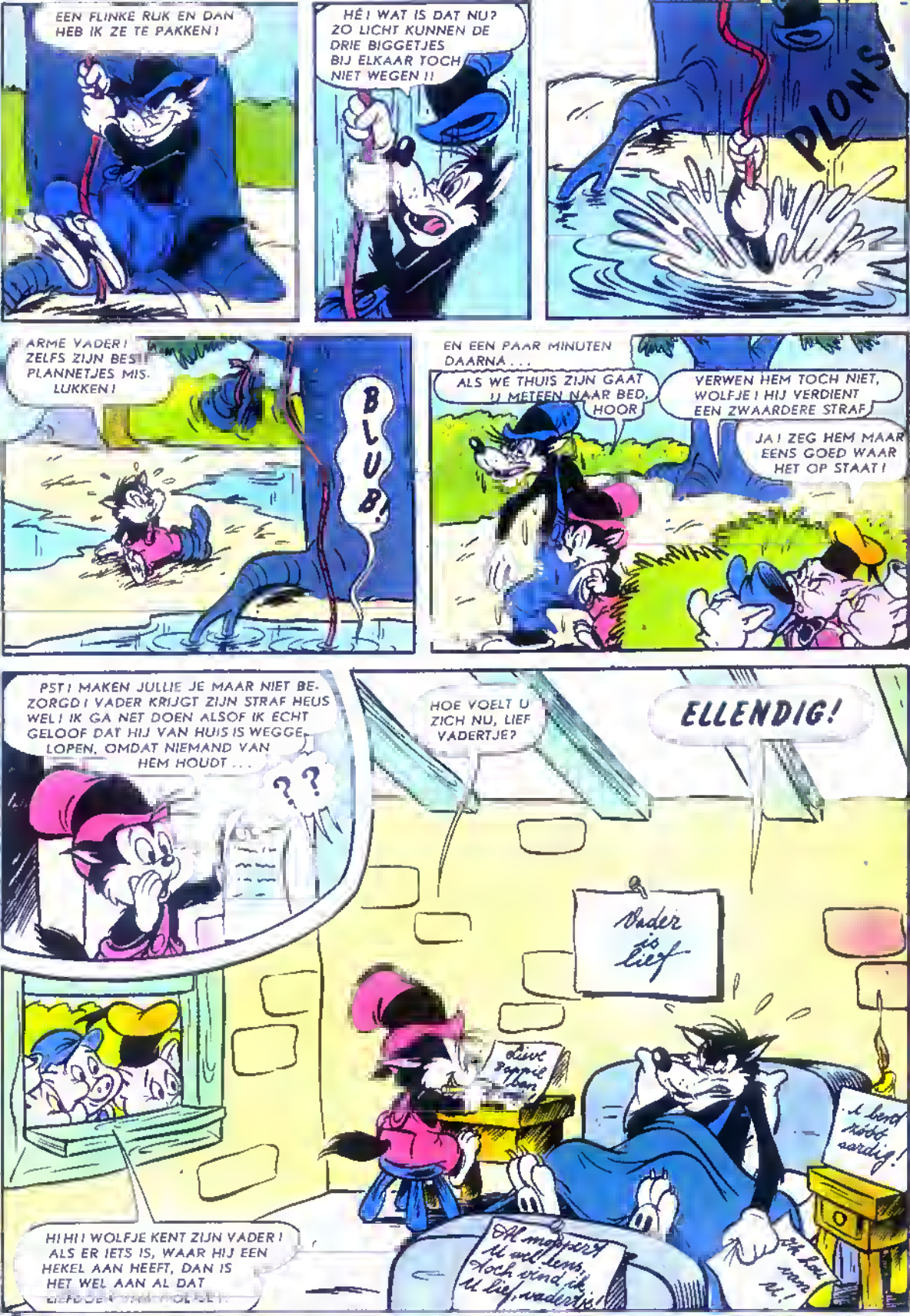

EEN FLINKE RUK EN DAN HEB IK ZE TE PAKKEN!

HÉ! WAT IS DAT NU? ZO LICHT KUNNEN DE DRIE BIGGETJES BIJ ELKAAR TOCH NIET WEGEN!!

PLONS!

ARME VADER! ZELFS ZIJN BESTE PLANNETJES MISLUKKEN!

BLUB!

EN EEN PAAR MINUTEN DAARNA...

ALS WE THUIS ZIJN GAAT U METEEN NAAR BED, HOOR

VERWEN HEM TOCH NIET, WOLFJE! HIJ VERDIENT EEN ZWAARDERE STRAF

JA! ZEG HEM MAAR EENS GOED WAAR HET OP STAAT!

PST! MAKEN JULLIE JE MAAR NIET BEZORGD! VADER KRIJGT ZIJN STRAF HEUS WEL! IK GA NET DOEN ALSOF IK ECHT GELOOF DAT HIJ VAN HUIS IS WEGGELOPEN, OMDAT NIEMAND VAN HEM HOUDT...

??

HOE VOELT U ZICH NU, LIEF VADERTJE?

ELLENDIG!

Vader is lief

Lieve Zappie Ban

Al moppert U wel eens, toch vind ik U lief, vadertje!

Ik hou van U!

HI HI! WOLFJE KENT ZIJN VADER! ALS ER IETS IS, WAAR HIJ EEN HEKEL AAN HEEFT, DAN IS HET WEL AAN AL DAT LIEFDOEN VAN WOLFJE!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

APPELVRIENDJES

Als je tussen twaalf en twee thuis een stapel heerlijke verse boterhammen naar binnen werkt, denk dan ook eens met een tikje medelijden aan je vader, grote broer of zus, die het op hun werk elke keer weer met brood van de vorige dag moeten doen.
Oud brood is gezond zegt men, maar verse boterhammen zijn dat

ook en ze zijn bovendien veel lekkerder.
Om nu vader, zus of broer toch een heel smakelijk twaalfuurtje te bezorgen, kun je het beste een paar „appelvriendjes", dat zijn schijfjes geschilde appel in hun boterhamzakje of lunchblikje doen. Een beetje vocht trekt dan uit de appel in het brood en daardoor komen de boterhammen niet zo droog meer uit hun verpakking te voorschijn.

POSTZEGELS BESTEMPELEN

Je begrijpt natuurlijk wel dat de posterijen onmogelijk al de postzegels, die op brieven, kaarten, enz. enz. geplakt worden, met de hand kunnen afstempelen. Dat zou veel te veel tijd kosten. Daarom legt men brieven of kaarten van gelijk formaat bij elkaar en zet ze dan in een stempelmachine, die werkelijk in een oogwenk een paar duizend enveloppen afstempelt. Voorwaarde hiervoor is echter, dat de postzegels van die brieven allemaal op precies dezelfde plaats op de enveloppe zitten. Hiervoor moet dus eerst „met de hand" gezorgd worden.
In de toekomst wil men echter dit laatstgenoemde werkje ook door een machine laten doen.
Hiertoe zullen op elke postzegel drie heel kleine puntjes aangebracht moeten worden.
Een foto-elektrische cel zal die puntjes aftasten en de machine draait dan de enveloppen net zo lang tot ze goed staan om machinaal afgestempeld te kunnen worden.

LET OP DE DUBBELTJES

Ieder muntstuk dat in ons land in 's Rijks Munt te Utrecht wordt gemaakt, komt pas in circulatie als het diverse keren nauwkeurig gecontroleerd is. Toch is er onlangs een dubbeltje, dat misluk was, in geslaagd om deze strenge controle onopgemerkt te passeren. De rechter helft van dit dubbeltje had slechts de helft van de normale dikte en dientengevolge was het muntje ook veel lichter in gewicht dan normaal.
Voor de rest was het volkomen gaaf. Een Amsterdams tramconducteur heeft het ontdekt en hij bewaart het zorgvuldig als curiositeit. Intussen hebben muntverzamelaars hem al honderdtwintig guiden voor dit dubbeltje geboden.... Let dus op misluikte geldstukjes....!

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

De slagondels, die men in Italië een bijzondere lekkernij vindt, zullen vast en zeker bij jullie ook in de smaak vallen. Je maakt ze van dunne plakjes ham, in smalle repen gesneden slablaadjes en wat slasaus.

Leg op elk plakje ham vier of vijf reepjes sla en doe op de sla een beetje slasaus of mayonnaise.
Rol de plak ham nu voorzichtig maar toch stevig op en prik hem met twee zuurprikkers vast. Deze slagondels smaken niet alleen heerlijk op een sneetje brood, maar zijn ook verrukkelijk op een beschuit of bij warme aardappelpuree.

IN DE DIERENTUIN

Jan mag met zijn tante in de vakantie naar de dierentuin. Natuurlijk staan ze ook heel lang bij de apen te kijken. Wat maken die dieren een dolle capriolen! Opeens zegt Jan: „Kijk, tante, die oude heer daar lijkt precies op de aap, die hier in het hoekje bij de tralies zit."
Waarop tante verwijtend zegt: „Zulke dingen mag je niet zeggen, Jan." — „Maar tante," zegt Jan, „dat geeft toch niets, want de apen kunnen ons immers niet verstaan."

GLIMMENDE LAARZEN

Als je laklaarzen door regen en wind hun glans verloren hebben, moet je het er beslist niet bij laten zitten en ze eens duchtig onder handen nemen.
Je begint de laarzen met een vochtige doek goed schoon te maken, zodat er geen modderspatje meer op te zien is. Als ze kurkdroog zijn, wrijf je er met een schijfje rauwe ui over heen, waarbij je er natuurlijk voor moet zorgen, dat je geen plekje over slaat.
Het uiensap is een echt schoonheidsmiddeltje voor de lakleren.
Zijn ze geheel droog, wrijf ze dan nog na met een flanellen doek. Je zult zien dat al je moeite beslist niet tevergeefs is geweest.

DAT WILDE HIJ OOK WEL

Ruutje is dol op boterhammen, maar middageten, nee, dat gaat er heel moeilijk in.
Vader maakt zich daar dikwijls erg boos om. Als Ruutje op een dag zijn warme eten weer eens niet op wil eten, roept hij kwaad uit:
„Menig kind zou al heel blij zijn met de helft van dat heerlijke eten!"
Waarop Ruutje benepen zegt: „Ja, ik ook, pappa!"

ALLEEN OP DE WERELD

door Hector Malot

7

RÉMI EEN JONGEN VAN ACHT JAAR, HOORT DAT HIJ EEN VONDELING IS... BARBERIN, ZIJN PLEEGVADER, VERKOOPT HEM AAN EEN RONDTREKKENDE MUZIKANT, DE ITALIAAN VITALIS... DRISCOLL EEN ENGELSMAN, KOMT RÉMI OPHALEN, MAAR DIE IS AL VER WEG... SOMBER EN KOUD ZIJN ZE NU IN PARIJS AANGEKOMEN...

RÉMI... DE OUDE VI-
IS MOE... HEEL MOE...
AAR IS EEN OUDE
GROEVE, GELOOF
IK...
UITGEPUT GAAN ZE TEGEN DE DEUR LIGGEN VAN EEN HUTJE... DE SNEEUW DWARRELT OMLAAG...
HIJ SLAAPT... VAARWEL, RÉMI IK BEN IJSKOUD... VAARWEL, CAPI... IK ZAL DE DAG NIET MEER ZIEN...
DE VOLGENDE OCHTEND ONTDEKT FEN TUINDER DE ONGELUKKIGEN...
LIEVE HELP! EEN JONGEN!! ZOU HIJ NOG LEVEN?...
RÉMI KRIJGT HET DROEVE NIEUWS TE HOREN... CAPI KOMT BIJ HEM TERUG.
HOE ZAL IK U HIER OOIT VOOR KUNNEN BEDANKEN? MENEER ACQUIN, JULLIE VADER, HEEFT HET GOED GEVONDEN DAT IK HIER BLIJF...
EEN TIJD LANG IS RÉMI GELUKKIG, MAAR DE ZAKEN VAN MENEER ACQUIN, GAAN NIET GOED... HET GEZIN VALT UIT ELKAAR... EN RÉMI STAAT WEER OP DE STRAAT...
MATTIA IS BLIJ ALS HIJ RÉMI TERUG ZIET...
GAROFOLI ZIT IN DE GEVANGENIS WEGENS MISHANDELING
RÉMI! IK BEN VRIJ NU! EN JIJ
IK OOK! ZULLEN WE ER MET CAPI OP UIT TREKKEN EN MUZIEK GAAN MAKEN?
GOED! IK SPEEL VIOOL EN NOG EEN PAAR ANDERE INSTRUMENTEN! GAAN WE NAAR HET ZUIDEN?
ZOALS VROEGER VITALIS, TREKKEN NU RÉMI MATTIA EN CAPI LANGS DE WEGEN...
KIJK! DAAR WORDT EEN BRUILOFT GEVIERD LATEN WE GAAN VRAGEN OF WE ER MOGEN SPELEN
LIJKT DE ZIJN!
MOET JE ZIEN! HET REGENT GEWOON GELD IN HET BAK.
JE VAN CAPI!
IK KAN OOK TROMPET SPELEN RÉMI!
IN EEN PAAR WEKEN TIJD HEBBEN ZE AL HEEL WAT GELD OPGEHAALD...
K WIL ER ZO GRAAG EEN KOE VOOR KOPEN, MATTIA!
EEN KOE? JE BENT GEK! WAAROM?

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

Mijnheer en mevrouw Douglas hebben een huis gekocht, dat „Het Meeuwennest" heet. Het moet grondig opgeknapt worden, maar de kinderen mogen alvast in de tuin gaan kamperen. John ontdekt dat er een kamer in het huis is zonder deur. Hij gaat op onderzoek uit maar wordt gesnapt door de huisbewaarder en zijn vrouw. Zij sluiten de jongen op, maar hij weet langs een geheime gang te ontsnappen. De kinderen maken kennis met majoor Markins en Alison hoort hem midden in de nacht bij het huis, terwijl hij aan iemand bevelen geeft. De volgende dag komen zij de majoor tegen op een plaats in het bos, waar zij denken dat de huisbewaarder en zijn vrouw zich verborgen houden....

DE jongens begroetten hem vrolijk, maar Alison was helemaal niet zo blij hem te zien. Ze was er haast zeker van dat zij zijn stem had gehoord de vorige nacht en nu was hij hier, op de plaats waar zij dachten dat de Brimley's een schuilplaats hadden of goederen verstopten.

„Dat zijn zeker paarden van boer Grundel, is het niet?" vroeg de majoor, terwijl hij de dieren bewonderend bekeek. „Die man weet hoe je ze moet fokken, dat zie je duidelijk. Waar gaat de tocht eigenlijk naartoe?"

„We vroegen ons af of er een pad door dat bos loopt," antwoordde John.

De majoor schudde zijn hoofd. „Daar zou ik me maar niet op wagen als ik jullie was. Er is wel een pad — ik heb er net gereden — maar er liggen veel losse stenen en jullie willen toch niet dat een van die paarden een been breekt, is het niet? En verder hebben de bomen daar veel laaghangende takken, kijk, een ervan heeft mij ook geraakt." Op de wang van de majoor was een grote schram te zien.

„Maar als u daar kunt rijden, kunnen wij dat toch ook," vroeg Alison op een onschuldige toon. Ze was helemaal niet van plan om dat pad op te gaan, maar ze wilde wel eens weten wat de majoor zou zeggen.

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregor. Tekeningen: Hans Kresse

Ze was blij deze vraag gesteld te hebben, want de vriendelijke uitdrukking van zijn gezicht verdween. Hij ging met zijn paard dwars over de weg staan, zodat de kinderen niet verder konden en zei tamelijk bars: „Ik heb er alle redenen voor om jullie af te raden over dat pad te rijden. Ik ken de omgeving hier en jullie niet. En ik zou het niet prettig vinden als ik jullie ouders, wanneer ik ze ontmoet, moest vertellen dat ik jullie iets gevaarlijks had laten ondernemen."

„Gevaarlijks?" Toen John dat woord hoorde, wilde hij meteen weten wat dat te betekenen had.

De majoor scheen dit geen prettige vraag te vinden. Op nogal boze toon zei hij: „Het is een onveilig pad, dat heb ik je toch al gezegd." Toen keek hij opeens weer vriendelijk en zei: „Kom mee, dan zal ik jullie een gedeelte van dit bos laten zien dat heel mooi is en waar je fijn kunt rijden."

„Dat is heel aardig van u," zei Alison. Ze wist nu wat zij wilde weten. De majoor wilde hen kennelijk niet in dit gedeelte van het bos hebben en zij geloofde er niets van dat dat pad zo gevaarlijk was. Hij had vast iets voor hen te verbergen, maar ze was slim genoeg om niets van haar vermoedens te laten merken.

Ze reden verder en de majoor ging met hen mee. Zijn ontstemming van een paar minuten eerder was verdwenen en hij vertelde hun het ene grappige verhaal na het andere over de mensen die daar in de buurt woonden. Een half uur later waren zij weer terug bij de boerderij en hier nam hij afscheid van hen. „Tot vanavond," zei hij. „Ik ben dus om een uur of zeven bij jullie."

John keek hem na en zei: „Dat vind ik een aardige man Ik hoop dat we hem vaak in ons kamp zullen zien."

„Kijk nu eens wat hij doet!" riep Alison verschrikt uit.

„Ja, ik mag hem ook wel," gaf Gordon toe. Alison zei niets en daarom vroeg Gordon haar op de man af: „Hoe vind jij hem, Zus?"

„Ik wil niet dat je me Zus noemt, je weet dat ik daar een hekel aan heb. En verder geloof ik niet dat ik hem zo aardig vind."

„Jij bent ook niet duidelijk, zeg! Wat bedoel je daar in vredesnaam mee?" Maar in plaats van op die vraag te antwoorden wees Alison naar de tenten, terwijl zij verschrikt uitriep: „Kijk die koe eens, dadelijk maakt zij alles nog kapot!"

Tussen de tenten liep een koe rustig te grazen. Om het dier weg te jagen, gaf John een heel harde schreeuw, maar daar schrokken de paarden zo van, dat Alison hem nogal boos zei dat hij zich rustig moest houden. Daarna stapten zij af en bonden de paarden aan een hek.

„O, kijk nu eens wat zij doet!" riep Alison. „Dadelijk trapt zij mijn hele tent in elkaar!" En inderdaad, de koe had haar kop door de tentopening gestoken. Om haar weg te jagen, gaf John zo'n harde schreeuw, dat het dier met een ruk achteruit sprong en met een voorpoot in het tenttouw verward raakte. Het lukte haar om los te komen, maar zij liep toen regelrecht de tent van de jongens binnen.

„Kijk nou toch wat zij doet!" riep Gordon uit. „Nu zit zij midden in mijn slaapzak!"
Hoewel Alison eigenlijk reuze bang was voor koeien, stapte zij toch resoluut naar het dier toe en het lukte haar om het uit de tent te lokken.
Op het geschreeuw van de kinderen waren Tom en nog een knecht van de boerderij komen aanlopen en daarna duurde het niet lang meer of de koe liep weer veilig en wel in de wei.
Maar wat zag het kamp er toen uit. De tenten waren kapot en overal lagen kledingstukken en pannen verspreid. De kinderen gingen maar gauw aan het werk om alles op te knappen, want als de majoor kwam moest de zaak er toch netjes pitzien. Gelukkig kwam de boerin even later met sterk garen en een grote naald en na een uur was de boel weer in orde.
Dat was maar net op tijd ook, want nauwelijks was de boerin verdwenen of zij hoorden de majoor al aankomen. John holde meteen naar zijn auto toe, en Gordon, die hem ook wilde gaan begroeten, werd door Alison tegengehouden.
„Zeg, Gordon, er is iets.... Ik kan je niet precies zeggen waarom, maar vertel de majoor niets van wat er hier allemaal is gebeurd."
Gordon keek haar kwaad aan. „Ik weet dat je hem niet mag," zei hij. „Maar waarom kunnen we niet...."
Alison zuchtte. „Ik kan er echt niets aan doen," zei ze. „Maar ik vertrouw hem niet helemaal."
„Nou, uit jou valt ook niet wijs te worden. Maar waarom heb je dat niet tegen John gezegd? Die kletst altijd veel meer dan ik."
Alison had geen tijd om hem daarop te antwoorden, want daar kwam de majoor al aan en naast hem liep John, die opgewonden met hem praatte.
Met open mond keken Alison en Gordon naar de majoor. Hij had zich als Indiaans opperhoofd verkleed met een mooie hoofdtooi van veren, oorlogsverf en er hing een gekleurde deken over zijn schouders.
„Het Groot Opperhoofd groet u!" zei de majoor plechtig.
„Wij groeten u ook," zei Alison, die niet wist wat ze anders moest zeggen. „Waar is uw tomahawk?" vroeg John opgewonden. „En hebt u al veel buffels geschoten vandaag?"
„Houd je kalm, John," zei Gordon. „Zo'n voornaam gast moeten we deftig ontvangen. Wilt u mij volgen naar ons nederige kamp?"
John keek vlug om zich heen om te zien of er niet iets lag waarmee hij de inkomst van 't opperhoofd feestelijker kon maken, maar het enige wat hij zag, was een schop met 'n lange steel die de boer hun had geleend. Hij raapte deze op en sloeg hem over zijn schouder, alsof hij het geweer wilde presenteren. Ongelukkig genoeg deed hij dit zo wild, dat de steel kelhard zijn neus raakte, zodat hij, in plaats van de hoge gast met de nodige eer in te halen, op een been begon te dansen, terwijl hij met zijn hand 't pijnlijke lichaamsdeel vasthield.
Toen zij even later om het kampvuur zaten, haalde de majoor met een plechtig gebaar een lange pijp onder zijn deken vandaan, stopte er tabak in en stak hem aan. „Laten we beginnen met de vredespijp te roken," zei hij. Hij nam een paar trekken en gaf de pijp toen aan John. Voordat Alison kans had om hem te zeggen dat hij hem niet mocht roken, had hij al een trek genomen. Maar de rook kwam in zijn ogen en zijn neus terecht en hij begon te hoesten en te proesten tot de tranen over zijn wangen liepen.

„Vertrouw je mij wel helemaal?" vroeg de majoor. Alison voelde hoe zij een kleur kreeg.

„Mijn jonge vriend van de Douglasstam kan beter niet meer van de vredespijp roken," zei de majoor. „Maar kijk, ik heb behalve de vredespijp nog iets anders meegebracht."
Nu haalde hij van onder zijn deken een doos vandaan, die vol zat met tofees, zuurtjes en koekjes. Alison was doiblij dat zij nu niet uit de pijp hoefde te roken, want zij vond het idee om dadelijk net zo te hoesten als John had gedaan, helemaal niet zo leuk.
Het souper was een succes. De majoor at een heleboel boterhammen en onder 't eten vertelde hij het ene spannende verhaal na het andere over India, waar hij jarenlang had gewerkt.
Alison was helemaal vergeten dat zij deze man wantrouwde, en toen zij daar weer aan dacht, besloot zij om maar meteen uit te zoeken of hij te vertrouwen was of niet.
„Kent u de Brimley's?" vroeg zij hem op een gegeven moment op de man af. — „Brimley's? Brimley's? Nee, dat geloof ik niet. Wie zijn dat?" vroeg hij. — „De huisbewaarder en zijn vrouw. Sinds gisteren hebben we

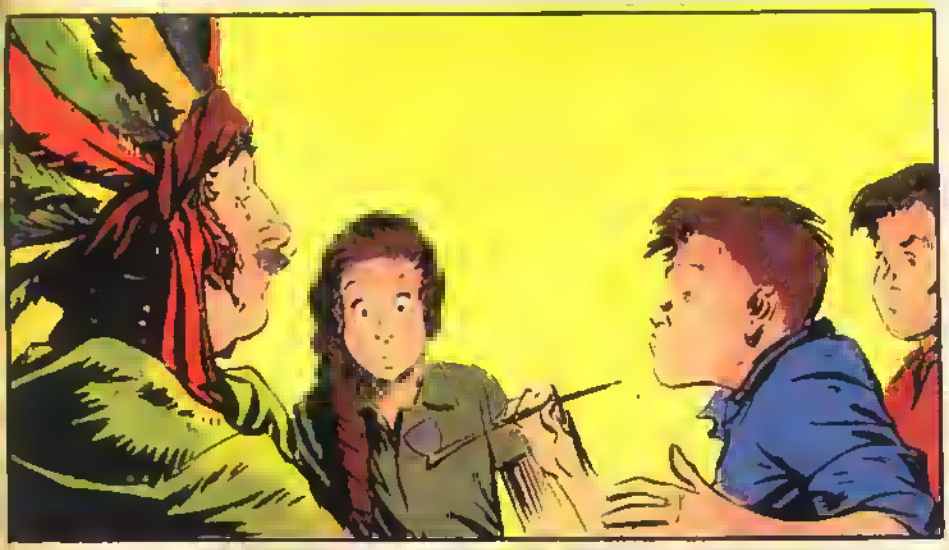

John begon te hoesten en te proesten tot de tranen over zijn wangen liepen.

hen niet meer gezien." — „O ja, nu weet ik wie je bedoelt. Ik geloof niet dat ik ze ooit heb gezien. Waarom vraag je dat?"
„Ik vertrouw ze ntet helemaal," zei het meisje langzaam.
„Vertrouw je mij wel?" vroeg de majoor, terwijl hij haar strak aankeek. Alison voelde hoe zij een kleur kreeg en zij was blij dat zij niet op die vraag hoefde te antwoorden, want John zei gauw:
„Ik weet wat Alison bedoelt. De Brimley's hebben mij ontvoerd, ziet u."
„Wat zeg je me daar?" vroeg de majoor verbaasd.
„Nou ja, daar leek het tenminste erg veel op...." en John vertelde wat hij die gedenkwaardige naeht had beleefd.
„Er gebeuren hier maar vreemde dingen, hoor," besloot hij zijn verhaal. „Vanmorgen waren er twee mannen.."
Plotseling sprong Gordon overeind, gaf John een duw, zodat deze van de kist viel waar hij op zat, en riep:
„Een wesp!"
„Dat is toch nog geen reden om mij omver te duwen," zei John kwaad. „En moet je mijn elleboog nu eens zien, er zit een groot gat in! Trouwens, waar is dte wesp dan, ik zie niets!"
„Dan heeft Gordon zich natuurlijk vergist," zei Alison, die best begreep waarom Gordon opeens zo wild had gedaan. „En dat gat in je elleboog valt heel erg mee, je hebt alleen maar een schrammetje. Kom maar mee naar mijn tent, dan zal ik er een pleister op doen."
In de tent gekomen zei Alison vlug tegen John, dat hij zijn mond moest houden over de mannen van die ochtend.
„Waarom?" vroeg John verbaasd. „Ik wilde net de majoor vragen om ons te helpen met het oplossen van al die geheimzinnige dingen."
„Maar dat willen we nu juist niet hebben. Daarvoor hebben we toch ntet de hulp van een vreemde man nodig, dat kunnen we best met z'n drieën af!" — „Nou, goed dan," gaf John onwillig toe. „Maar tk zal Gordon die duw toch betaald zetten!"
Even later kreeg hij daarvoor de kans. Gordon zat op de grond en vlakbij hem stond een emmer water. John deed net alsof hij een takje dat achter hem lag, wilde oprapen om het in het vuur te gooien. Toen gaf hij de emmer een zetje, zodat de hele tnhoud over Gordons rug spatte.
„Hee, kun je niet uitkijken?" riep deze boos uit.
„O, het spijt me," zei John zogenaamd berouwvol. „Ik zal het nooit meer doen."
„Dat ts je geraden ook!" bromde Gordon, terwijl hij naar zijn tent liep om droge kleren aan te trekken. John zei niets meer, maar met een tevreden gezicht ging hij weer op zijn kist zitten. De rest van de avond gebeurden er geen opwindende dingen meer en toen de majoor afscheid nam van hen was iedereen verbaasd dat het al zo laat was.
„Komen jullie volgende week dinsdag bij mij eten?" vroeg hij toen hij in de auto zat. De kinderen knikten opgetogen. Ze wilden best nog eens zo'n gezellige avond hebben met deze aardige man. De majoor reed weg en de kinderen bleven nog even op dezelfde plaats staan.
„Hij stopt!" riep Alison opeens uit.
„Hoe kom je daarbij," zei Gordon. „Hij is nu zo ver weg dat we hem niet meer kunnen horen."
„Nee, echt niet. Ik kon hem zojuist nog duidelijk horen, en nu is het opeens stil!' '
„Misschien heeft hij geen benzine meer," meende John. „Laten we de oprijlaan een eind aflopen, dan zullen we hem wel zien als hij er nog is."
Hoewel Gordon veel meer zin had om naar bed te gaan, liep hij toch maar met de andere twee mee. Maar toen zij na vijf minuten nog niets hadden gezien, zei hij:
„Kom, laten we nu maar teruggaan. Hij is echt weg, anders hadden we hem al lang tegen moeten komen."
Alison en John waren het met hem eens en zonder een woord te zeggen keerden zij om. John had zijn zaklantaarn aangedaan en scheen ermee op de grond.
Zij hadden nog geen tien passen gedaan of hij bleef staan en fluisterde opgewonden: „Jongens, ktjk eens. Hier heeft de majoor gereden, want het gras is nog plat.... En kijk, daar ls hij van het pad afgegaan!"
Zij volgden het spoor en even later zagen zij de auto. Hij stond achter een struik, zodat hij van de weg af niet te zien was.
„Waar zou hij naar toe zijn gegaan?" vroeg Alison. „En waarom zou hij zijn auto hier verstoppen?"
De jongens haalden hun schouders op. „Ik vind het maar vreemd," zei John.
„Dit is niet voor het eerst, dat tk vind dat de majoor vreemd doet," zei Alison en zij vertelde wat zij de vorige nacht had meegemaakt.

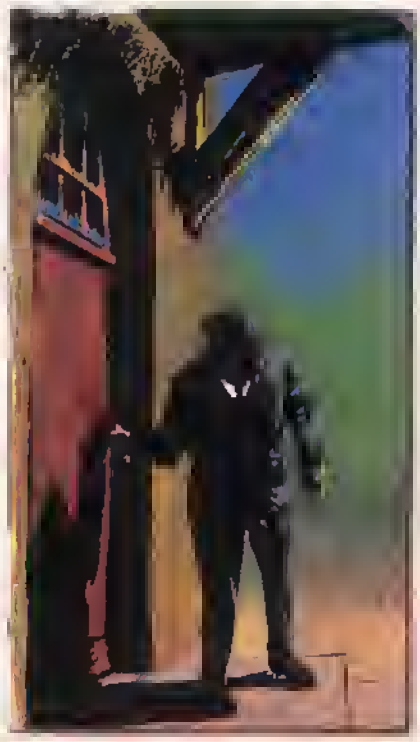

Ze zagen iemand de deur uitkomen....

„Waarom heb je ons dat niet eerder verteld?" vroeg Gordon verontwaardigd.
„Dat weet ik eigenlijk zelf ntet. Maar ik ben wel blij dat jullie het nu weten. Maar laten we nu naar het huis gaan, als er vannaeht weer van alles gaat gebeuren, dan kunnen we ons het beste daar verstoppen en toch alles in de gaten houden."
„Het lijkt me toch niet verstandig om ons binnen te verstoppen," zei Gordon, nadat hij even had nagedacht. „Iemand zou ons gemakkelijk in een van de kamers kunnen opsluiten. Laten we achter een strulk in de tuin gaan liggen."
De anderen waren het daarmee eens, en het duurde niet lang of zij hadden een goede schuilplaats gevonden, vanwaar zij het huis en de oprijlaan goed in de gaten konden houden.
Een half uur ging voorbij zonder dat er iets gebeurde. Toen stootte Alison Gordon zachtjes aan en fluisterde: „Er loopt iemand bij de boomgaard."
Nauwelijks had zij dat gezegd of John fluisterde: „Ik zag licht in een van de kamers!"
„In welke kamer?" vroeg Gordon. — „Ik weet het niet zeker, maar ik geloof dat het in de slaapkamer van de Brimley's was."
„Dan ga ik erheen!"
„Nee, je blijft hier," zei Alison en kon Gordon nog net tegenhouden. „We weten niet wie er daar binnen ls, maar hij zal zeker wel weer naar buiten komen. Weet je wat, John en tk sluipen naar de achterkant van 't huis en houden de keukendeur in de gaten. Gordon houdt hier de wacht en als er iets gebeurt, moeten we elkaar waarschuwen."
Maar voordat John en zij kans hadden om weg te gaan, zagen zij iemand de voordeur uitkomen en naar de oprijlaan sluipen. De drie hielden hun adem in; toen begonnen zij de figuur geluidloos te volgen.
Maar toen gebeurde er iets wat zij geen van drieën hadden verwacht: de man liep naar de auto van de majoor, stapte in en reed weg met zoveel lawaai, alsof het de gewoonste zaak van de wereld was dat hij er midden in de nacht met deze auto vandoor ging!
„Hij heeft de auto van de majoor gestolen!" riep John uit. — „Domoor!" zei Alison. „Het was de majoor zelf!"

Wat heeft de majoor nu weer in het huis gedaan? En was hij alleen in het huis of was er nog iemand bij hem? Volgende week komen jullie daar meer over te weten!

WALT DISNEYS
Goofy
PAK ZE, NERO!
LIEVE HELP! WAT IS HIJ DAAR AAN 'T DOEN?!
GRRR!
GOED ZO, NERO! JE BENT EEN BRAVE HOND, HOOR!
?
GR-R!
HÉ, DAG MICKEY HOE GAAT HET MET JOU?
O...EH... DAG GOOFY. WAT HEEFT DIT ALLEMAAL TE BETEKENEN?
DA'S NOGAL EENVOUDIG! NERO IS EEN WAAKHOND, ZIE JE. EN IK BEN HEM AAN 'T AFRICHTEN!
EEN WAAKHOND?! WAAROM HEB JE NU OPEENS EEN WAAKHOND NODIG?
HEB JE DAN NIET GELEZEN DAT ER ZOVEEL WORDT INGEBROKEN TEGENWOORDIG?
JA NATUURLIJK... MAAR TOT NU TOE HEBBEN ZE ALLEEN MAAR INGEBROKEN IN SPAARBANKEN EN ZO EN NIET IN HUIZEN!
INGEBROKEN IN EEN

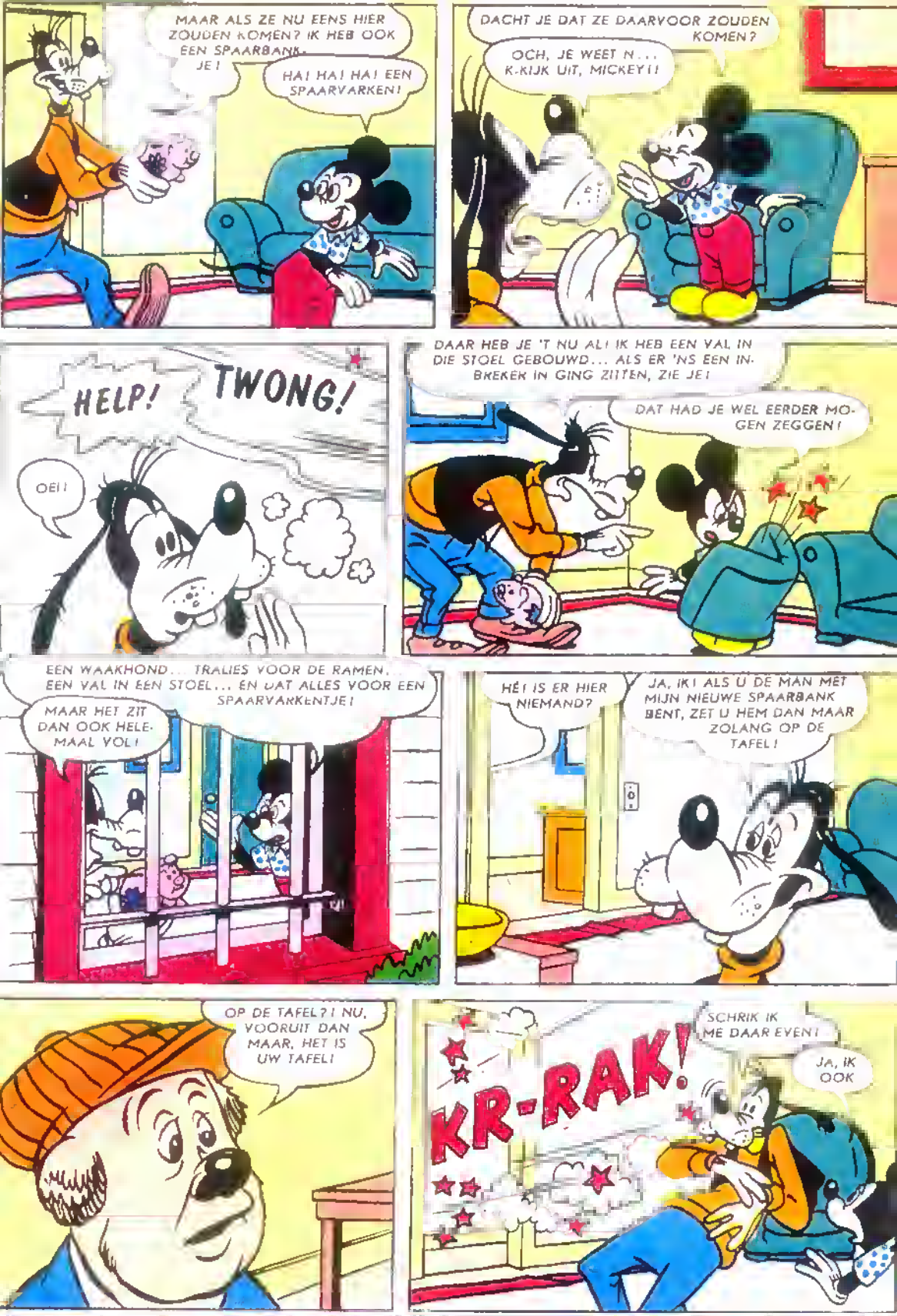
MAAR ALS ZE NU EENS HIER ZOUDEN KOMEN? IK HEB OOK EEN SPAARBANK, JE!
HA! HA! HA! EEN SPAARVARKEN!
DACHT JE DAT ZE DAARVOOR ZOUDEN KOMEN?
OCH, JE WEET N... K-KIJK UIT, MICKEY!!
HELP!
TWONG!
OEI!
DAAR HEB JE 'T NU AL! IK HEB EEN VAL IN DIE STOEL GEBOUWD... ALS ER 'NS EEN INBREKER IN GING ZITTEN, ZIE JE!
DAT HAD JE WEL EERDER MOGEN ZEGGEN!
EEN WAAKHOND... TRALIES VOOR DE RAMEN. EEN VAL IN EEN STOEL... EN DAT ALLES VOOR EEN SPAARVARKENTJE!
MAAR HET ZIT DAN OOK HELEMAAL VOL!
HÉ! IS ER HIER NIEMAND?
JA, IK! ALS U DE MAN MET MIJN NIEUWE SPAARBANK BENT, ZET U HEM DAN MAAR ZOLANG OP DE TAFEL!
OP DE TAFEL?! NU, VOORUIT DAN MAAR, HET IS UW TAFEL!
KR-RAK!
SCHRIK IK ME DAAR EVEN!
JA, IK OOK

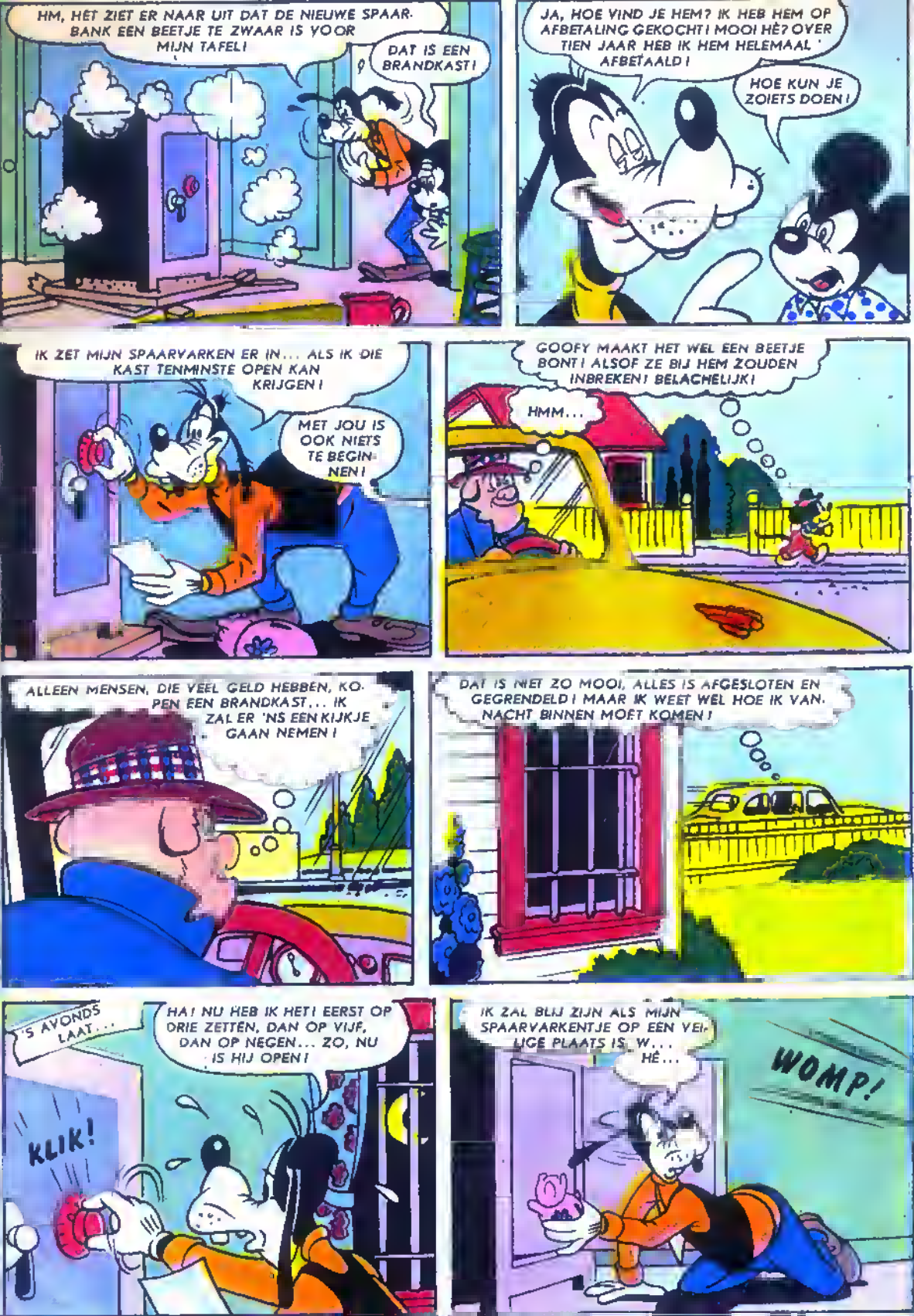
HM, HET ZIET ER NAAR UIT DAT DE NIEUWE SPAARBANK EEN BEETJE TE ZWAAR IS VOOR MIJN TAFEL!
DAT IS EEN BRANDKAST!
JA, HOE VIND JE HEM? IK HEB HEM OP AFBETALING GEKOCHT! MOOI HÈ? OVER TIEN JAAR HEB IK HEM HELEMAAL AFBETAALD!
HOE KUN JE ZOIETS DOEN!
IK ZET MIJN SPAARVARKEN ER IN... ALS IK DIE KAST TENMINSTE OPEN KAN KRIJGEN!
MET JOU IS OOK NIETS TE BEGINNEN!
GOOFY MAAKT HET WEL EEN BEETJE BONT! ALSOF ZE BIJ HEM ZOUDEN INBREKEN! BELACHELIJK!
HMM...
ALLEEN MENSEN, DIE VEEL GELD HEBBEN, KOPEN EEN BRANDKAST... IK ZAL ER 'NS EEN KIJKJE GAAN NEMEN!
DAT IS NIET ZO MOOI, ALLES IS AFGESLOTEN EN GEGRENDELD! MAAR IK WEET WEL HOE IK VANNACHT BINNEN MOET KOMEN!
'S AVONDS LAAT...
HA! NU HEB IK HET! EERST OP ORIE ZETTEN, DAN OP VIJF, DAN OP NEGEN... ZO, NU IS HIJ OPEN!
KLIK!
IK ZAL BLIJ ZIJN ALS MIJN SPAARVARKENTJE OP EEN VEILIGE PLAATS IS. W... HÉ...
WOMP!

IK HOOP MAAR DAT 'T GEEN INBREKER IS!
ONZIN, DAT KAN NIET! DOOR DIE GETRALIEDE RAMEN KOMT GEEN MENS!
GOEIE GRUTJES! WAT IS DAT NU? ZOU HET MISSCHIEN... JE KUNT NIET WETEN... HÉ! BENT U ZWARTE PIET?
ZWARTE PIET?! WAT IS DAT VOOR EEN NONSENS! VOORUIT, KOM OP MET JE GELD! EN GAUW!
MIJN GELD? NEE HOOR, DAT KUNT U NIET VAN MIJ VERLANGEN!
KOM OP MET JE GELD! HEB IK GEZEGD! EN GEEN GRAPJES ALSJEBLIEFT!
OE!! MAAR D-DAN B-BENT U EEN ECHTE INB-BREKER!
VOORUIT NERO! PAK ZE! TOE MAAR!
UH?
GRR-R!
(SLIK!) NIET DOEN, NERO! JE ZIT ACHTER DE VERKEERDE AAN! JE MOET MIJ NIET PAKKEN, MAAR HEM!
HAHA! DIE IS GOED!
GRRRR!
DIE KAN ME TENMINSTE NIETS MEER DOEN!
TWONG!
IK HEB DE BRANDKAST OPEN LATEN STAAN! DAAR KAN IK ME MISSCHIEN IN VERSTOPPEN!
HÉ! HIER BLIJVEN! KOM TERUG!

SMAK!
DIE IS DE DEUR UITGEREND! HIJ GAAT NU NATUURLIJK
WAU-OE-OE!

...METEEEN NAAR DE POLITIE. IK HEB GEEN TIJD MEER OM DIE BRANDKAST HIER NOG EVENTJES OPEN TE BREKEN!
WAOE-OEW!

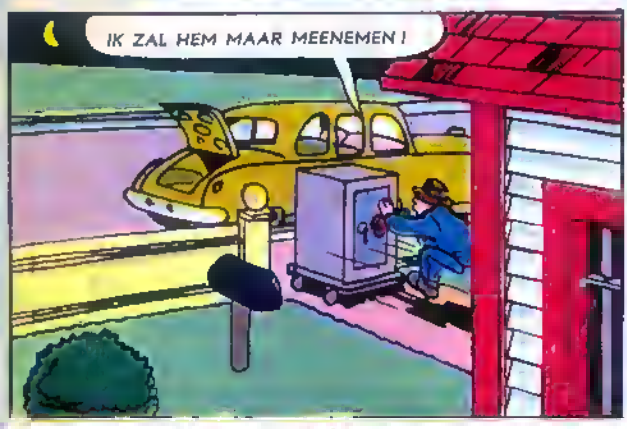
IK ZAL HEM MAAR MEENEMEN!

EN EVEN LATER...
IK BEN BENIEUWD HOEVEEL G...

HÉ! WAT MOET DAT? HOE KOM JIJ HIER? EN WAAR HEB JE AL JE GELD GELATEN? VERTEL OP!
IK... IK H-HEB ME HIER V-VERSTOPT, ZIET U... EN MIJN GELD HAD IK ER NOG NIET IN GEDAAN!

SUFFERD! WE GAAN METEEN TERUG NAAR JE HUIS OM HET TE HALEN!

OOK DAT NOG! DOOR HET GEJANK AN DIE HOND ZIJN ALLE BUREN WAKKER GEWORDEN! NU MOET IK ME WEL VERMOMMEN!
WAOE-OE-OE!

GEEF MIJ JOUW KLEREN. HET IS ZO DONKER DAT HET MANNETJE DAAR ME VAST NIET ZAL HERKENNEN...
NU VOORUIT DAN MAAR!

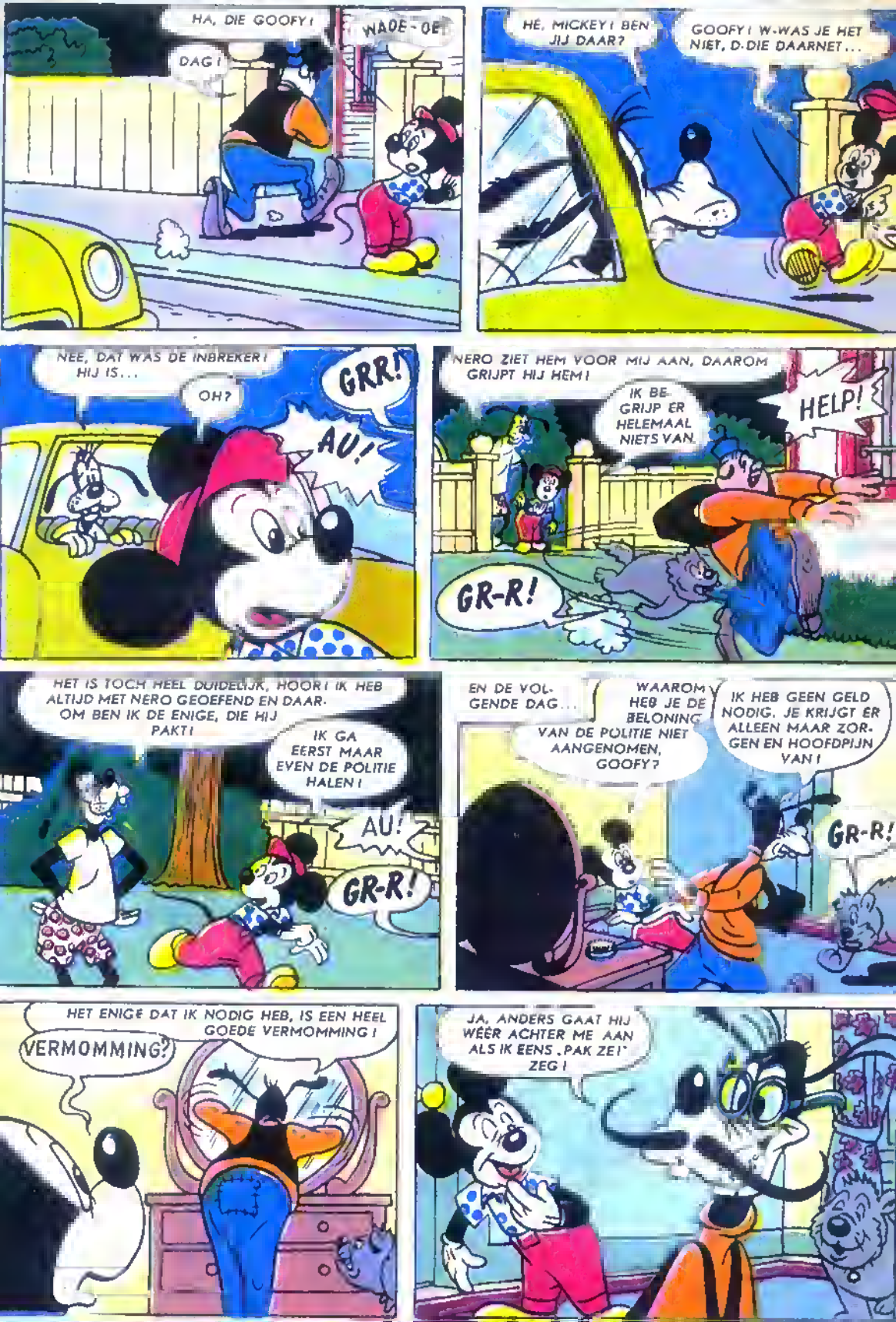
HA, DIE GOOFY!
WADE-OE
DAG!
HÉ, MICKEY! BEN JIJ DAAR?
GOOFY! W-WAS JE HET NIET, D-DIE DAARNET...
NEE, DAT WAS DE INBREKER! HIJ IS...
OH?
GRR!
AU!
NERO ZIET HEM VOOR MIJ AAN, DAAROM GRIJPT HIJ HEM!
IK BE-GRIJP ER HELEMAAL NIETS VAN.
HELP!
GR-R!
HET IS TOCH HEEL DUIDELIJK, HOOR! IK HEB ALTIJD MET NERO GEOEFEND EN DAAR-OM BEN IK DE ENIGE, DIE HIJ PAKT!
IK GA EERST MAAR EVEN DE POLITIE HALEN!
AU!
GR-R!
EN DE VOL-GENDE DAG...
WAAROM HEB JE DE BELONING VAN DE POLITIE NIET AANGENOMEN, GOOFY?
IK HEB GEEN GELD NODIG. JE KRIJGT ER ALLEEN MAAR ZOR-GEN EN HOOFDPIJN VAN!
GR-R!
HET ENIGE DAT IK NODIG HEB, IS EEN HEEL GOEDE VERMOMMING!
VERMOMMING?
JA, ANDERS GAAT HIJ WÉÉR ACHTER ME AAN ALS IK EENS „PAK ZE!" ZEG!

GAAT DAT ZIEN, JONGENS EN MEISJES!

AANSTAANDE zaterdag, op 14 november, is er groot feest in Amsterdam! Want dan zal Sint Nicolaas, zoals ieder jaar, zijn grote Intocht houden. Het was een grote verrassing van hem te horen dat hij ditmaal extra vroeg ons land zal bezoeken, maar.... hij heeft nog voor een tweede verrassing gezorgd! Op zijn verzoek mogen de vriendjes uit ons Vrolijk Weekblad de lange stoet openen! Jaja, na Sint Nicolaas en zijn knechten zullen zij de eersten zijn die jullie te zien krijgen. Zij vinden dit natuurlijk een reuze eer en ze zijn er wat blij om! En weet je wie er dit jaar ook mee doen aan de Donald Duck optocht? Kijk eens naar de tekeningen? Juist! Kleine Hiawatha — op een echt paard — en Dombo, het olifantje met zijn moeder! Leuk, hè? Vanzelfsprekend ontbreken de oude bekenden niet en zij allemaal rekenen er op dat jullie straks met duizenden langs de trottoirs zullen staan om hun een hartelijk welkom toe te roepen!

OOM DONALD

DUS: TOT ZIENS OP ZATERDAG 14 NOVEMBER!

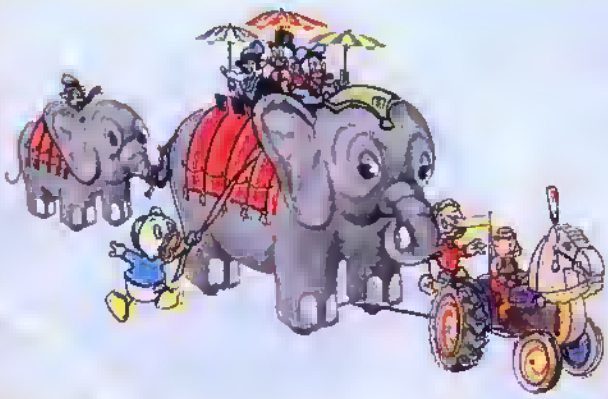

TOM POES
EN
DE DIEF VAN DAGBAD

HEER BOMMEL, TOM POES EN DE DIEF VAN DAGBAD WAREN BUITEN WESTEN GERAAKT DOOR DE SLAGEN VAN EEN KNUPPEL UIT DE ZAK VAN TOVENAAR OLAF. HEER BOMMEL KWAM HET EERST BIJ, EN VOND EEN FLUIT IN DE WONDERMARS VAN DE DIEF, WAARMEE HIJ DE KNECHTEN VAN OLAF WILDE VERDRIJVEN. DAT LUKTE, OMDAT OP HET GEFLUIT EEN SLANG UIT DE MARS TEVOORSCHIJN KWAM, DIE STEEDS LANGER WERD....

DE MIDGARD-SLANG!! VLUG! SPEEL DALENDE TOONLADDERS!

GELUKKIG WAS DE DIEF VAN DAGBAD OP TIJD WAKKER GEWORDEN OM HET GEVAAR TE KEREN!

DALENDE TOONLADDERS? WAAROM?

DAN DAALT DE SLANG! ZIET U WEL?

ACH JA, DAN DAALT DE SLANG. IK ZIE HET! DAT HEB IK MAAR WEER GOED OPGEKNAPT, AL ZEG IK HET ZELF EN... EH.. HM.. HIER IS DE FLUIT TERUG. IK HOUD NIET VAN DIE MUZIEK

MAAR HOE KWAMEN WE EIGENLIJK BEWUSTELOOS? IK KREEG INEENS EEN KLAP OP MIJN HOOFD, GELOOF IK . . .
DAT WAS DE KNUPPEL UIT DE ZAK VAN OLAF, JONGE POES!
?
DAT MAGISCHE DING ZOEKT ZELF ZIJN SLACHTOFFER, EN GAAT DAN WEER TERUG NAAR ZIJN EIGENAAR.
WE KUNNEN HET ELK OGENBLIK OPNIEUW VERWACHTEN
OEI!
INDERDAAD EEN ONPRETTIGE GEDACHTE . . . ER BLIJFT MAAR ÉÉN MIDDEL OVER, EDELE HEER: WE MOETEN DE KNUPPEL STELEN!
HM.
MAAR EEN HEER KAN TOCH NIET GAAN STELEN!?. . . HOEWEL. . . DE SCHURK DOET ER ALLEEN MAAR KWAAD MEE. . . HET KAN NIET SLECHT ZIJN.
ZO DENK IK OOK, EDELE HEER, EN DAAROM BEN IK DE DIEF VAN DAGBAD GEWORDEN.
TOEN HET NACHT WAS GEWORDEN, SLOPEN ZE NAAR HET PALEIS VAN KONING OLAF EN ONTDEKTEN ER EEN GEOPEND TORENVENSTER.
VOOR HET BINNENKOMEN GEBRUIKTEN WE HET FAKIR-TOUW, HEEL EENVOUDIG.
EEN VREEMDE GEDACHTE . . .
SSSSST! . . .
SSSSSST! . .
HEER BOMMEL, DE TWEEDE DIEF VAN DAGBAD, HÉÉL VREEMD!

HM ?. STELEN IS ONGE WOON WERK VOOR EEN HEER...
SSST ! EEN GOED INBREKER SPREEKT NIET !
SSST ! JONGE VRIEND, GEEN WOORD MEER !
MAAR TOM POES NU TOCH !....
PAS OP !!!!
DOE TOCH NIET ALTIJD ZO WILD !
STIL TOCH, NOBELE HEREN ! OP DEZE WIJZE GA IK LIEVER ALLEEN VERDER !....
JE HOORT HET ! OP DIE MANIER KAN IK BETER ALLEEN VERDER GAAN ! EN NU MOET HET MOEILIJKSTE NOG KOMEN
HM !
INDERDAAD, WANT DE KNUPPEL HANGT BOVEN DE DIVAN VAN OLAF ! DIT DOE IK WERKELIJK LIEVER ALLEEN !
ONZIN ! IK HEB U NU EENMAAL HULP BELOOFD EN DIE ZULT U KRIJGEN !

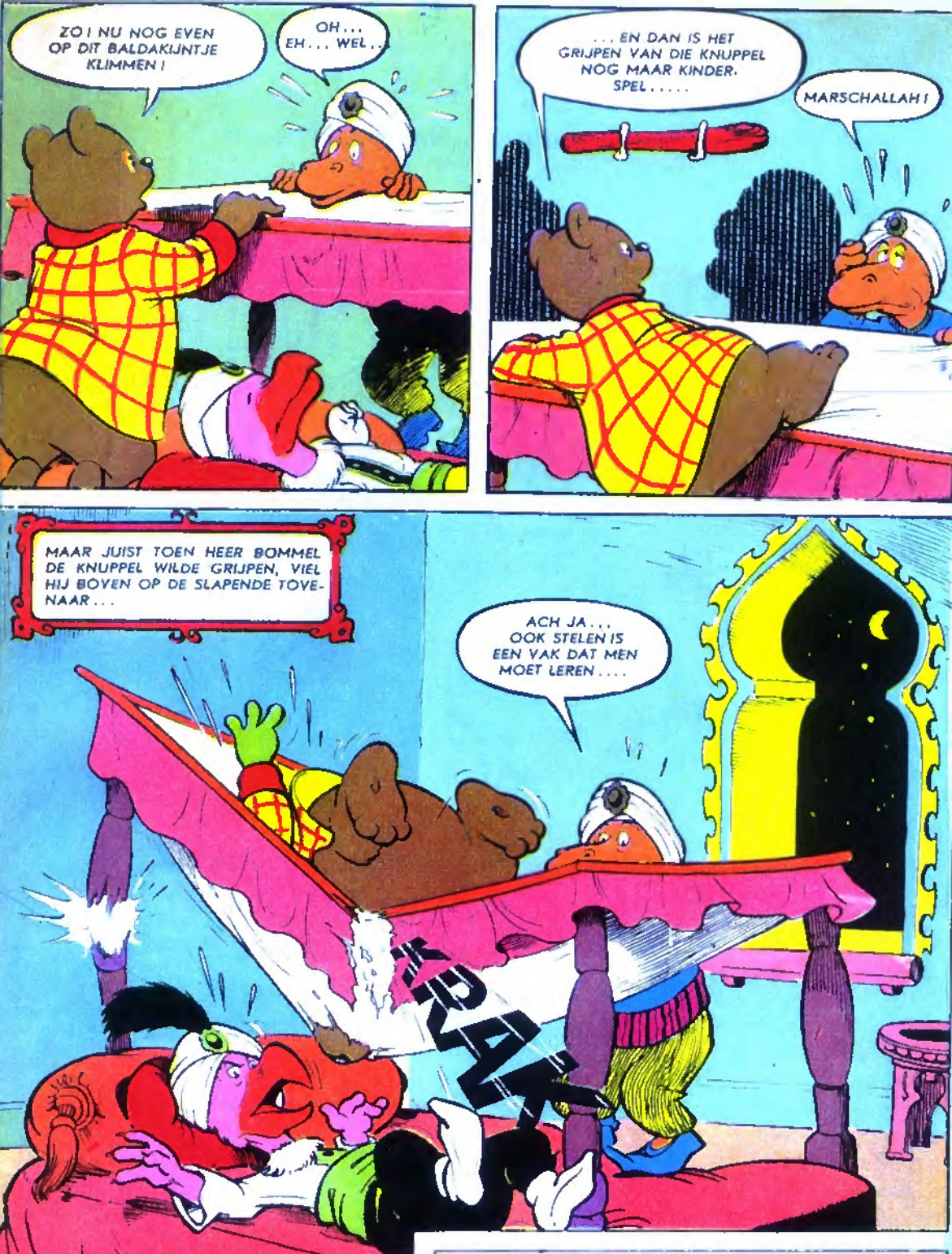

Is dat een fijn verhaal of niet? En het wordt nog veel spannender! Jullie weten dat ik het altijd heel prettig vind van jullie te horen hoe je over „Ons Vrolijk Weekblad" denkt. Laat me dat eens horen en vertel me dan ook eens of je nog speciale wensen hebt. Ik zal daar graag rekening mee houden. Dag, allemaal!

OOM DONALD

DE SCHONE SLAAPSTER

Een nieuw gouden „Margriet" - boek

Zoals jullie weet, maakt meneer Disney niet alleen films en iedere week die mooie tekeningen voor jullie DONALD DUCK, maar hij maakt ook prachtige Gouden „Margriet" - Boeken. Misschien hebben jullie wel eens zo'n Gouden „Margriet"-Boek gezien. Er zijn er al verschillende verschenen, zoals „Sneeuwwitje", „Alice in Wonderland", „Pinocchio" enz.

En nu is er weer één klaar. Ditmaal is het een heel bijzondere, want het is eens zo dik als de vorige. Het heet DE SCHONE SLAAPSTER en het behelst het prachtige sprookje van DOORNROOSJE. Het is vol grote platen van Walt Disney naar de film, die dit jaar overal te zien zal zijn. Mag ik een goede raad geven: Zet dit boek bovenaan het verlanglijstje voor Sinterklaas, of laat Moeder deze DONALD DUCK eens zien. Het is een boek, waarvan jullie heel veel plezier zult hebben en waar je nog dikwijls in je boekenkast naar zal grijpen om er opnieuw van te genieten.

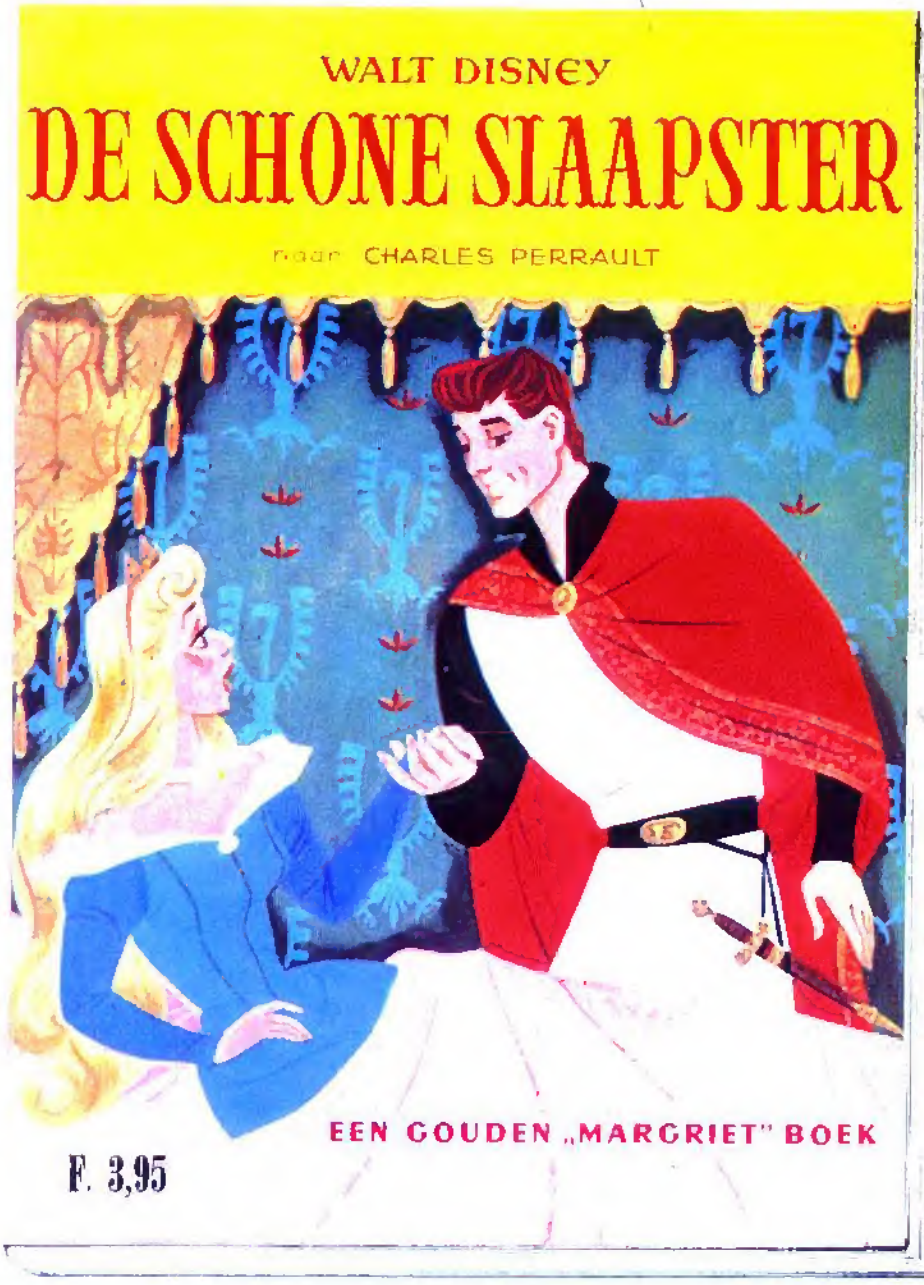

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Adres: De Geïllustreerde Pers N.V., Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C. Postbus 497. Tel. 020-36500. Giro 119131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 cent; verkoop à 25 cent uitsluitend door wederverkopers.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daarna af te staan. © 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved. Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.